

panorama

inforegio

34

Suvi 2010

Regionaalpoliitika – integreeritud lähenemisviis

360-kraadine vaade

JUHTKIRI

Dirk Ahner

3

ÜLEVAADE

Integreeritud lähenemisviis ühtekuuluvuspoliitikale

4–5

INTERVJUU

Fabrizio Barca – Brian Robson

6–9

EUROOPAS

Portugali, Ungari, Prantsusmaa, Poola, Saksamaa ja Belgia projektid

10–13

BAIERIMAAST LÄHEMALT

Baierimaa: integreeritud tegevus aitab struktuurselt nõrgematel piirkondadel kogu oma potentsiaali rakendada

14–15

ÜHTSED ALUSED

Integratsioon praktikas

16–17

LAIALT LEVINUD

Linnaarendus ja integreeritud poliitika – ühenduse tugi linnaarendusele

18–20

ERITEEMA

äärepoolseimad piirkonnad – integreeritud lähenemisviis

21

PIIRKONDLIKUD TEEMAD

Ühtekuuluvuspoliitika: strateegia „Euroopa 2020. aastal“ — keskmes

22–23

LÄHEMALT MEIE PROJEKTIDEST

Mannheimi Popakademies toimuvast – Swansea Ülikooli Nanotervisekeskuses (*Centre for NanoHealth, CNH*) toimuvast

24–25

VÕRGUNDUS

Ühised ideed, ühised tulemused (RegioStars 2010, „Open Days 2010“, URBACTi iga-aastane konverents)

26–27

28

KALENDRIKUUPÄEVAD – TEHKE OMA HÄÄL KUULDAVAKS

Integratsioon, integreeritud lähenemisviisi, integreeritud poliitika koostamine – selles Panorama numbris vaatleme, mida need sõnad tähendavad. Poliitikavaldkondade vastastikune sõltuvus tähendab, et näiteks transpordisüsteemid ei saa olla ainult reisijate teenindamiseks, vaid peavad arvestama ka keskkonnateguritega, näiteks energiatõhususe, mürataseme ja õhusaastega.

Äsjase majanduskriisi mõju Euroopa Liidule sunnib veelgi kiiremini tegema pingutusi tõhusa poliitika väljatöötamise nimel. Sellistes tingimustes avaldas komisjon strateegia „Euroopa 2020. aastal“, milles on püstitatud järgmised eesmärgid:

- arukas majanduskasv – teadmiste ja innovatsioonile tugineva majanduse väljaarendamine;
- jätkusuutlik majanduskasv – ressursitõhusama, rohelisema ja konkurentsivõimelisema majanduse edendamine;
- kaasav majanduskasv – sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust soosiva kõrge tööhõivemääraga majanduse toetamine.

Nende eesmärkide saavutamiseks on vaja lähenemisviisi, mille põhitähelepanu on koondatud poliitikavaldkondade vastasmõjule.

Pärast 2013. aastat järgmise programmipõlvkonna ettevalmistamisel on võimalik tõsta ühtekuuluvuspoliitika tõhusust ja rakendamise kvaliteeti. Väga tähtis on kasutada ühtekuuluvuspoliitika ülevaatamise võimalust, et muuta see enam mõjule ja tulemustele suunatuks.

Euroopa ühtekuuluvuspoliitika teemaliste väitluste intensiivstudes tuleb tegeleda ka küsimusega, kuidas saab see pakkuda sobivat raamistikku integreeritud lahendustele, mis on kohandatud vastavalt inimeste teadmiste ja eelistustele, vältides universaalset, „ühe lauaga löödud“ lähenemisviisi.

See Panorama number vaatleb integreeritud lähenemisviisi rakendamist praegusel perioodil, keskendudes lähemalt Baierimaale, kuid tuues ka näiteid Poolast, Portugalist, Prantsusmaalt, Saksamaalt ja Ungarist. Selle seost territoriaalse koostööga uuritakse põhjalikult artiklis Lille-Kortrijk-Tournai Eurometropolisest.

Integreeritud lähenemisviisi on eriti hästi toiminud ka linnakeskkonnas ja sellel teemal kirjeldatakse artiklis „Linnaarendus ja integreeritud poliitika“, kuidas ühtekuuluvuspoliitika on aidanud integreeritud linnaarendust edendada.

Euroopa Liidu äärepoolseimad piirkonnad väärivad samuti meie tähelepanu, sest need peavad sageli võitlema raskustega, mis tulenevad nende kaugusest Euroopa majanduskasvu keskustest. Siin võib eriti tähtis roll olla Euroopa ühtekuuluvuspoliitikale omasel territoriaalsel lähenemisviisil.

Järgmiseks esitavad oma seisukohti integreeritud lähenemisviisi teemadel kaks ala asjatundjat: professor Brian Robson Manchesteri Ülikoolist (Ühendkuningriik) ja professor Fabrizio Barca, kes on sõltumatu aruande „Reformitud ühtekuuluvuspoliitika tegevuskava“ autor.

Loodan, et see Panorama number pakub teile huvi ja suudate ka oma töös „integreerida“ mõningaid siin pakutud ideedest ja kontseptsioonidest.

Head lugemist!

Dirk Ahner

Euroopa Komisjoni regionaalpoliitika peadirektoraadi peadirektor

INTEGREERITUD LÄHENEMISVIIS ÜHTEKUULUVUSPOLIITIKALE

Viimastel aastatel on Euroopa ühtekuuluvuspoliitika aruteludes keskendunud selle eelistele „integreeritud lähenemisviisina” poliitikaloomele. Aga mida see tegelikult tähendab? Panorama ajakirja selles numbris selgitatakse, millega on integreeritud lähenemisviisi puhul tegemist.

Kust see idee pärineb?

Integreeritud lähenemisviis on pärit Euroopa ühtekuuluvuspoliitika alglatetest. Kui 1957. aastal kirjutasid kuus asutajariiki alla Rooma lepingule, oli eesmärk „tugevdada nende majandusliitu ja tagada harmooniline areng, vähendades erinevate piirkondade vahelisi erinevusi ja vähem soodsates tingimustes olevate piirkondade mahajäämust”. See eesmärk tulenes murest, et mõned vähem arenenud piirkonnad ei suuda edasisest turgude integreerimisest kasu saada.

Järjestikused laienemised on ELi piirkondlikku ebavõrdsust märkimisväärselt suurendanud. Kui Kreeka, Hispaania ja Portugal ühinesid 1986. aastal Euroopa Liiduga, siis kasvas ELi keskmisest (30%) madalama SKTga elaniku kohta piirkondades elava elanikkonna osakaal 12,5%-lt 20%-le. Kaks viimast laienemist kasvatasid järsult piirkondliku arengutaseme erinevusi ja tõstsid veelgi vajadust poliitika järele, mis edendaks kõigi piirkondade arengut.

Lissaboni lepingus on selgelt tunnustatud territoriaalset ühtekuuluvust kui Euroopa Liidu põhieesmärki peale majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse. See tähendab, et territoorium on oluline ja ühenduse poliitikas, sealhulgas strateegias „Euroopa 2020. aastal”, tuleks rohkem arvestada territoriaalse mõjuga.

Integreeritud lähenemisviis rõhutab, et arengu edendamine nõuab avaliku poliitika tihedat koordineerimist. Näiteks võivad arengule kaasa aidata nii investeeringud infrastruktuuri kui haridusse ja innovatsiooni. Sellist koordineerimist saab tulemuslikult esineda siiski ainult piirkondlikul tasandil, sest piirkondade lõikes on kasvutegurid niivõrd erinevad. Seetõttu tugineb ühtekuuluvuspoliitika esmajoonel integreeritud piirkondlikele arengustrateegiatele.

Praegune kontekst

Viimastel aastatel on Euroopa ühtekuuluvuspoliitikas kasutatud uut piirkondliku majandusarengu mudelit. Piirkondade ebasoodsate tingimuste kompenseerimisele suunatud poliitikast on see arenenud poliitikaks, mille eesmärk on parandada piirkondlikku majanduskasvu ja konkurentsivõimet. Selles osas võib integreeritud lähenemisviis olla äärmiselt

väärtuslik. Ühele poliitikavaldkonnale, näiteks transpordile, keskendumisel ei ole mõtet, kui ei arvestata samas ka keskkonna, sotsiaalse ja muude majanduspoliitika valdkondadega.

Äsjased uurimused on näidanud, et majanduskasv ei sõltu lihtsalt ressursside olemasolust, vaid üksteisest sõltuvate kasvutegurite tõhusast juhtimisest. Näiteks väideti OECD 2009. aasta aruandes, et infrastruktuuri parandamine ei too iseenesest automaatselt kaasa suuremat majanduskasvu. Samas hariduse ja innovatsiooni arendamisega kombineerituna avaldavad infrastruktuuri investeeringud majandusarengule märkimisväärselt mõju.

Analoogiliselt ei tähenda teadus- ja arendustegevuse keskendumine ühele konkreetsele piirkonnale või kohale tingimata, et selle soodsat mõju oleks tunda vaid antud piirkonnas või kohas. Ühe piirkonna saavutused ühes kindlas sektoris võivad sageli olla tihedalt seotud ka teise piirkonna saavutustega. Selles mõttes peavad kõik piirkondlikud arengustrateegiad hoiduma isoleeritud arendamisest.

Aga kuidas kõik need eesmärgid kokku sobivad?

Euroopa ühtekuuluvuspoliitika üldine eesmärk on alati olnud edendada Euroopa Liidu ja selle piirkondade harmoonilist arengut. Selles mõttes annab see olulise panuse strateegia „Euroopa 2020. aastal” kolme strateegilise eesmärgi saavutamisele:

- arukas majanduskasv konkurentsivõime tõstmise kaudu eeskätt vähemarenenud piirkondades;
- kaasav majanduskasv tööhõive ja inimeste heaolu parandamise kaudu;
- roheline majanduskasv keskkonnakaitse ja selle kvaliteedi parandamise kaudu.

Rooma amfiteatri uus külaliskeskus Hispaanias Mérida linnas, Extremadura provintsis

Integratsioon ja kohapõhine poliitika

Kuidas siis sobib integreeritud lähenemisviis kokku territoriaalsel alusel rajatud poliitikaga, näiteks Euroopa ühtekuuluvuspoliitikaga? Euroopa ühtekuuluvuspoliitika programmide igapäevane rakendamine rõhutab vajadust teha koostööd mitmete valitsustasanditega. Tiheda koostööga Euroopa, riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil saab parandada erinevate poliitikavaldkondade vahelist järjepidevust ja sünergiaid. See aitab ka häid tavasid levitada.

Territoriaalse lähenemisviisi puhul tuleb ilmsiks ka vajadus olla geograafiliselt paindlikum, näiteks võib kasutada väikest mõõtkava üksiksaarte või linnaosade puhul ning suurt mõõtkava linnastute või Läänemere taoliste makroregioonide puhul. Näiteks võib mõne ühtekuuluvuspoliitika programmi eesmärk olla parandada juurdepääsu lairibavõrgule mingis oma piirkonna osas, kus vajalike investeeringute tasuvus ei ole piisav, et motiveerida ettevõtteid seda iseseisvalt teostama. Teiste programmide puhul võib tekkida vajadus multiregionaalse mõõtme järele, mis võimaldaks luua ühisstrateegia funktsionaalse piirkonna tarbeks. Geograafia on endiselt oluline.

Integratsioon tekitab omakorda probleeme

Viimasena peab mainima, et integreeritud lähenemisviisist endast tuleneb samuti probleeme kohapeal tegutsejatele. Piirkondliku majandusarengu tagamiseks integreeritud lähenemisviisi kasutamine nõuab, et poliitikatagijad rakendaksid programmistrateegiaid, mis keskenduvad tegelikele vajadustele, mitte ei lase end eksitada üksiksektoritele ressursside kulutamise suhtelisest lihtsusest.

See eeldab eesmärkide ja sihtide seadmist piirkonna ees seisvate probleemide analüüsi põhjal. Näiteks on vaja kaaluda transpordisüsteemi rolli laiemate majanduslike, sotsiaalsete ja keskkonnaalaste eesmärkide saavutamise edendajana võib-olla ka riiklikul tasandil.

Kohalikke strateegiaid ei tohiks koostada eraldi, vaid tuleks arvestada ka mujal, näiteks naaberpiirkondades, rakendatavate strateegiatega. Selles on Euroopa ühtekuuluvuspoliitikal kogemusi piirkondadevaheliste koordinatsiooniskeemide toetamisel, mis on vajalikud, et aidata kaasa ELi piirkondade interaktsioonile ja nendevahelise sünergia kasutamisele. Lühidalt saab integreeritud lähenemisviisiga ja tegevuse koordineerimisega erinevate poliitikavaldkondade lõikes saavutada paremaid tulemusi kui üksikalgatustega.

” integreeritud lähenemisviis on raske ülesanne ka baastasandil töötajatele ”

Estação do Oriente jaam Lissabonis, Portugalis

FABRIZIO BARCA

Dr Fabrizio Barca on Itaalia majandus- ja rahandusministeeriumi peadirektor.

Dr Fabrizio Barca on praegu Euroopa Komisjoni erinõunik ja Pariisi ülikooli politoloogia lektor, ta on avaldanud arvukaid kirjutusi korporatiivsete ettevõtete haldamisest ja Itaalia ajaloost.

Oma aruandes ühtekuuluvuspoliitika tulevikust nimetasite te seda „kohapõhiseks”. Kuidas toetab seda sellisel juhul integreeritud lähenemisviis? Kas need kaks vaatenurka poliitikaloomele on omavahel kuidagi seotud?

„Kohapõhine” lähenemisviis on poliitika strateegia, mille eesmärk on edendada arengut väljastpoolt (kohta) kontekstile kohandatud sekkumiste kaudu. Erinevate valdkondlike sekkumiste integratsioon on kohapõhise poliitikaloome osa koos lepingute, mitmetasandilise juhtimise ja partnerlussüsteemidega.

Integratsioon nõuab kohapõhist lähenemisviisi, sest erinevaid valdkondlikke sekkumisi ei saa integreerida mujal kui ainult baastasandil. Liitriigi, riigi või piirkonna pealinnades võib leida valdkondlikku koostööd, aga igasugune integratsioon oleks vaid teoreetiline. Ainult projekti tasandil arvestatakse antud koha eripäraga ja mõistetakse, et vaid „mitu asja korraga” võivad anda soovitud tulemusi.

Oma artiklis „Liit ja ühtekuuluvuspoliitika – mõtteid tuleviku tarbeks” kirjeldasite te mitmeid ELi ees seisvaid raskusi, sealhulgas looduslikke, majanduslikke ja sotsiaalseid. Palun selgitage, kuidas ja miks saab teie arvates integreeritud lähenemisviisi nendes küsimustes aidata.

Põhjuseid on mitu, aga tooksin välja kolm põhilist. Esiteks on kõnealused küsimused juba olemuslikult kohapõhised. Nii kliimamuutus kui migratsiooniprobleemid ja uuendamise vajalikkus väljenduvad probleemides, mis on tõeliselt märgatavad vaid baastasandil.

Teine põhjus tuleneb esimesest: praeguste probleemide lahendamiseks on vaja tavalised üldteadmised väljaspool kindlat konteksti ühendada eriteadmistega, mis on kohalikul tasandil tegutsejate käsutuses. Ka kohalike olude tundmine on vajalik ning seetõttu vajame lähenemisviisi, mis võimaldab sellele juurdepääsu.

Kolmas põhjus on seotud elluviimisega. Oleme nii USAs kui Euroopas märganud, et poliitika tõhususe tagamiseks ei tohi kunagi lasta tekkida ekslikul mõttel, et olete leidnud püsiva lahenduse. Püsivaid lahendusi ei ole olemas. Kuिताhes tõhus mingi poliitika ka ei oleks, aga see muutub väga kiiresti tulutuks, sest inimesed leiavad võimalusi sellest mööda minna. Seepärast on eksperimentaalsus võtte, mille kaudu poliitikale läheneda, seda lahendada ja rakendada; see tähendab eksperimentaalsust kui poliitikat, mis võimaldab inimestel lahendustega eksperimenteerida ja jälgida, kritiseerida ning väljendada nõusolekut ja eriarvamusi. Taaskord on kohapõhine lähenemisviis õige poliitika ruum eksperimentaalsusele.

Räägite vajadusest teha selget vahet poliitika sekkumiste vahel, mis on suunatud tulude ja majanduskasvu suurendamisele ning nende vahel, mille eesmärk on ebavõrdsust vähendada. Ega see ei räägi integreeritud lähenemisviisile vastu?

Iga arengupoliitika eesmärk on võrdsus ja tõhusus: sotsiaalne kaasatus, mis viitab inimeste heaolu mitmemõõtmeliste aspektidele, ja võimete täielik rakendamine, mis on seotud tõhususega. Seejärel on küsimus järgmine: „Kas pole tõsi, et just põhjused, miks ei õnnestu sotsiaalset kaasatust tagada, selgitavad ka seda, miks ei õnnestu saavutada võimete täielikku kasutamist?”

On tõsi, et institutsioonide ja suutlikkuse nõrk koht tähendab, et uuendajate võimalused tulemusi saada on piiratud, ning tavaliselt läheb pigem nii, et „vanad tegijad” jäävad paigale, põhjustades institutsioonilise stagnatsiooni.

Korralikult rakendatud kohapõhine poliitika muudab institutsioone ja mõjutab innovatsiooni, kuid ainult pikaajalises plaanis. Aga kuigi põhjus võib olla ühine, ei tähenda see siiski, et kaasatuse tõstmine võimendab ka võimeid ega vastupidi. Oleme juba liiga kaua peitnud sotsiaalseid sihte tõhususe taha, väites, et suudame korraga mõlemat. Aga see pole nii.

Lisaks, mis peamine, ei ole tõsi, et ühe probleemi puhul parimad sekkumisviisid on parimad ka teise probleemi puhul. Üks konkreetne näide: kujutlege piirkonda, mis kannatab halva haridussüsteemi all ja investeerib piirkondlikke vahendeid seal pakutava hariduse kvaliteedi tõstmiseks. Teil on kaksikümmend parimat

” Integratsioon nõuab kohapõhist lähenemisviisi ”

koolilõpetajat, potentsiaalselt hiilgavat üliõpilast, kellele pakutavaid kursuseid tuleks järsult parandada. Peale nende on ka rohkelt koolist lahkujaid, kes loobuvad 16-aastaselt edasisest õppest ilma mingit kvalifikatsiooni saamata.

Kuhu raha suunata? Kui investeerida akadeemiliselt võimekatesse ning nende võimalustesse ja ideedesse, siis tagate lühikese ajaga positiivse mõju teadus- ja arendustegevusele. Tõstate piirkonna konkurentsivõimet. Kui aga investeerite ebapiisava kvalifikatsiooniga koolist lahkujatesse, siis ei anna see piirkonna innovatsioonile midagi juurde, kuid teete suure panuse sotsiaalse kaasatuse heaks, sest nendest saavad paari-kolme aasta pärast paremad kodanikud, kes saavad ise paremini hakkama ja kohtlevad ka ümbritsevaid paremini.

Mõlemad on arengu osad ja ka ühtekuuluvuspoliitika peaks sisaldama mõlemat, kuid nendega tuleks tegeleda selgelt määratletud eraldi sekkumistega, tehes selget vahet, millega on tegemist.

Selleks on veel üks põhjus, mis on seotud tulemuste saavutamise ja saavutamise. Kui väidame, et teeme mõlemat ühtaegu, siis ei ütle riigiametnikud kohalikul tasandil selgelt välja, mis on nende eesmärgid. Nii pääsevad nad järelevalvest ja oma tulemuste kontrollimisest. Eesmärkide selge eristamisega saame palju selgemalt näha, mis toimub.

Praegusel ajal on tähelepanu koondunud hindamisele – ega integreeritud poliitikaloomet ole raskem hinnata?

Aus vastus on „jah“ – integratsioon muudab kvantitatiivse, range, kontrafaktuaalse mõju hindamise raskemaks, sest erinevate valdkondlike sekkumiste integreerimine tähendab olemuslikult, et sekkumised koosnevad mitmest osast. Raskes piirkonnas elavatele lastele paremate võimaluste pakkumiseks on vaja koostada pakett, mis hõlmab õppekvaliteeti, laste turvalisust koolis ja tänavatel, nende liikuvust jne.

Meetmepakettide hindamisel on probleem selles, et kunagi ei tea, milline komponent on tulemuslik. Saate teada, et pakett aitas, aga oleks siiski hea täpselt teada, miks ja kuidas. Kas ei oleks saanud teha vaid ühte asja ilma muudeta?

Seega on hoolimata raskustest õige lahendus eksperimentaalsus, mis on kohapõhisel lähenemisviisil lubatav, sest see toetab avatud, ausat mõttevahetust kohalike inimestega. See tähendab reaalaajas töötavat partnerlusel põhinevat laboratooriumit, kus arvestatakse ka ebaõnnestumise võimalusega.

BRIAN ROBSON

Brian Robson on Manchesteri Ülikooli emeriitprofessor.

Brian Robson rajas 1983. aastal Linnapoliitika Uuringute Keskuse (Urban Policy Studies, CUPS), viies valitsuse tellimusel läbi mitmesuguseid uurimusi linna- ja regionaalpoliitika hindamiseks.

Millist lisaväärtust annab integreeritud lähenemisviisi piirkondlikule majandusarengule?

Edukale majandusarengule võivad kaasa aidata kaks integratsiooni aspekti. Esiteks majanduse erinevate aspektide sidumine. Elamumajandus, transport, tööhõive, keskkonnakvaliteet ja mitmed sotsiaalsed elemendid omavad kõik interaktiivset mõju majandusarengule. Samas jagatakse juhtimiskorraldus puhtadministratiivsetel põhjustel rangelt eraldi valdkondadeks. Nende isoleeritud salvede lõikes ei ole kunagi lihtne ühiseid prioriteete välja töötada, sest igal on oma sihid, prioriteetidid ja eelarved. Sellegipoolest on piirkondliku majandusarengu huvides vaja kindlaks teha, kuidas need institutsiooniliselt eristatud elemendid üksteist mõjutavad. Võtmeseosed tööjõu- ja elamuturgude vahel moodustavad majanduse põhistruktuuri. See võimendab vajadust kaasata ka transpordipoliitikat – asi, mis ei ole mitte kõigis liikmesriikides eriti õnnestunud.

Teiseks seab see ruumilise mõõtme keskselt päevakorda. Majandusareng sunnib meid kõiki geograafideks hakkama ja mõistma koha tähtsust. Suurbritannias on piirkondlike agentuuride ülesanne integreerida siiani eraldiseisvaid majandusstrateegiaid, mis olid mitteruumilised, ruumiliste strateegiatega, mille hulka kuulub ka elamupoliitika. See ei ole lihtne. See sunnib poliitikategijaid leidma kõige asjakohasema geomeetria ja olema investeerimise prioriteetides valivam. Majandusliku ja ruumilise strateegia integreerimisel on raske prioriteetidest mööda minna. See tõstab ka esile linnapiirkonna geomeetria tähtsuse administratiivse geograafia asemel, mis põhineb asumatel ja ametlikel piirkondadel. Linnapiirkonnad on sobivamad, sest need määratletakse funktsionaalselt, tunnustades suurlinnade mõjualasid, mis on meie postindustriaalse majanduse mootoriteks.

Võrreldes Liverpooli ja Manchesteri arengut, milline on olnud integreeritud lähenemisviisi roll linnade konkurentsivõimes?

Linnade konkurentsivõime lisab integratsioonile kolmanda aspekti, mis loob partnerlusi avaliku, vabatahtliku ja erasektori vahel. Manchesteris on see eriti hästi õnnestunud. Linna lähenemisviisi enda taasavastamisele on keskendunud reale tugevatele partnerlustele avaliku ja erasektori vahel. Mitmete sealsete suurarenduste teostajateks on olnud teostusasutused, mis on loodud linnavolikogust eraldiseisvate organitena ja kus tegutsev personal on pärit avalikust ja erasektorist. Sellised struktuurid sisendavad potentsiaalsetesse investoritesse enam usaldust ettevõtmise eduks vajaliku kaubandusliku loogika ja otsustamiskiiruse olemasolus. Kõige ilmekam näide oleks üksus, mis loodi linnakeskuse ülesehitamiseks pärast selle purunemist 1996. aasta pommiplahvatuses. Üksuse töötajad olid linnanõukogu saadetud ja rahastatud, samuti kuulus sinna arendajaid ja investoreid erasektorist. Rekonstrueeritud keskus valmis erakordselt lühikese ajaga ning hoogustas Manchesteri kesklinna jaekaubandust ja äripindade pakkumist ajal, kui linnast väljas avati suur kaubanduskeskus, mis oleks vastasel korral võinud kesklinna kaubanduslikku tõmmet neutraliseerida.

Liverpooli majanduslik pööre toimus alles äsja ja mitte niivõrd otsustavalt. See tuleneb osaliselt Liverpooli ebastabiilsema poliitilise juhtkonna killustumisest. Mitmed sealsed poliitikud olid erasektoriga koostöö vastu ning partnerlusi tekkis vaevaliselt. Seetõttu andsid eesmärgist 1 linna voolanud hiigelsummad vaid seisaku, kuna võistlevad jõud püüdsid üksteise võidu sellest võimalikult suure tüki endale rabada. See on nüüd möödas. Liverpooli on hakanud uusi investeringuid tulema ja linna majanduslik perspektiiv ei ole enam nii sünge. Kui linn oleks olnud valmis arendama oma prioriteete tugevate integratiivsete partnerluste abil, oleks taastumine võinud tulla ka varem, mitte alles majanduslanguse keskel. Aga sealsele äsjasele integratsiooni puudusele ei maksa ka liiga suurt tähtsust omistada. Nagu kõik „tupiklinnad“, kannatab see oma Euroopast eemale suunatud asukoha ja piiratud haardeala tõttu, kuna rannikul paiknemine piirab linnapiirkonna mõjuala 180°.

Kas teie arvates peaks Euroopa regionaalpoliitika keskendumata lihtsalt ebavõrdsuse vähendamisele või peaks see tegelema ka majanduskasvu ja konkurentsivõimega?

Ebavõrdsusele on õige keskendumata, aga selleks on üks nipp siduda mahajäänud piirkondi jõukamate ja konkurentsivõimelisematega. See võib olla lihtsalt füüsilise juurdepääsu küsimus, kui on vaja parandada transpordivõimalusi tööpiirkondadesse, selleks võib olla vaja kohandada tööjõu oskusi kohalike töandjate vajadustega või tõmmata jõukamaid peresid vähem jõukatesse kohtadesse. Seega on poliitika üks põhiülesandeid siduda vaesemaid piirkondi majanduskasvu piirkondadega erinevas ruumilises mõõtkavas: kohalikul, subregionaalsel ja regionaalsel tasandil. Liiga paljud linnad ja piirkonnad käsitlevad end avarama funktsionaalse ala asemel saartena, mis on ehk mõistev poliitikute puhul, kes peavad oma „maalappi“ kaitsma. Siin aitab taas laiem linnapiirkonna vaatenurk. Näiteks Inglismaa kontekstis võib mõnele vaesunud endisele ühe tööstusharu linnakesele olla kõige reaalsem strateegia mitte niivõrd tööstusbaasi taastamine, vaid sellise elamufondi ja elukeskkonna loomine, mis oleks atraktiivne töölependelajatele, kes käivad töö lähedal asuvas suurlinnades. See tooks potentsiaalset lisatulu kohalike maksude kaudu ning tarbijaid kohalikele toodetele ja teenustele.

” Majandusliku ja ruumilise strateegia integreerimisel on raske prioriteetidest mööda minna ”

Kas olete kohanud integreeritud lähenemisviisist tulenevaid eduka uuendamise näiteid?

Ida-Manchester on selliseks suurepäraseks näiteks. Rasketööstuse kadumine põhjustas piirkonna vaesumise, aga rida valitsuse rahastatud algatusi, mille linn suunas mitmeid aastaid teadlikult sellesse piirkonda, võimaldasid seal luua praktiliselt ühtse ressursikogumi, kuigi rahavood pärinesid erinevatest valdkondadest. Piirkonnal on endiselt mitmeid probleeme, kuid on ka tehtud märkimisväärsed edusamme. Imeväega komponendid on: kestvus, kuna probleemidega tegeletakse järjekindlalt aastakümneid; mõõtkava, kuna piirkonna enam kui 100-hektariline pindala võimaldab selle poliitilist tähtsust; kogukonna osalus – algses programmis kohaliku arvamusega tõeliselt arvestamine; järjekindlus tänu võimekatele, püsivatele töötajatele; mitmekülgsus, tegeledes üheaegselt tööhõive, koolituse, elamumajanduse, tervishoiu ja kuritegevuse küsimustega.

Regionaalfondide abil Salford Quaysi uuendamine Suur-Manchesteris

Loomeklastrid – loovus kui liikumapanev jõud

Óbidos on Portugalis populaarne reisisiht, mis on kuulus oma keskaegse

arhitektuuri poolest. Kogu see kaunis linn ja selle ümbrus kihab loovusest – loovklaster pakub piirkonnale värskeid äriideid, mis omakorda annavad oma impulsi traditsioonilisele maamajandustegevusele.

Óbidosi vana Püha Miikaeli klooster on renoveeritud loomeetvõtjate tugiorganisatsiooni ABC Support System tegevuse tarbeks. Ühe katuse alla on koondunud erinevate tegevusalade esindajaid disaini, turismi, kirjastamise ja ehtekunsti alal.

„Meie töö [...] põhineb ühel kesksel ideel: kui tegemist on väikese või surutises piirkonnaga, siis tuleb leida innovaatilisi lahendusi ja arendada ainulaadseid projekte,“ ütles Óbidosi linnaapea Telmo Faria. Loomeklastrite projekt tähendabki selle idee praktikas rakendamist. Tavaliselt suurlinnades kasutatud lähenemisviis edendab väikelinnades loovust, et anda tuge kultuuri- ja majanduselu hoogustamiseks.

Kuigi selle põhieesmärk on edendada ettevõtlust, annab integreeritud lähenemisviis kõrvalsaadusena ka muid olulisi tulemusi, näiteks teadusmajanduse osas või paikkondade uuendamisel. Galeriide, teemarestoranide ja erikoolide loomine ning seminaride ja erialamesside korraldamine toimub käsikäes näiteks turismi, toitlustuse, põllumajanduse ja mööblitootmise sektorite arendamisega, mis on juba pikka aega olnud kohaliku majanduselu osaks.

Seda kontseptsiooni rakendatakse Óbidosi juhitava võrgustiku kümnes partnerkohas.

LOOMEKLASTRID – RAHASTAMINE

Projekti kogueelarve: 709 337 €
ERDFi panus: 532 380 €

LISATEAVE:

<http://urbact.eu/en/projects/innovation-creativity/creative-clusters/>

Magdolna kvartal Budapestis: kohalik kogukond esmajärjekorras

Aidata inimestel ennast ise aidata – see on Magdolna kvartali projekti põhimõte. Projekt käsitleb sotsiaalseid, majanduslikke ja keskkonnaprobleeme, kaasates samas tegevusse igal sammul ka kohalikke elanikke.

Suure tööpuuduse ja kuritegevuse ning madala haridustaseme juures on viletsate elamistingimustega Magdolna kvartal (Józsefvárose linnaosas) Budapesti üks vaesemaid osi. Aastal 2005 käivitati projekt olukorra muutmiseks. Projekt rajanes eeldusel, et elamistingimuste parandamine nõuab integreeritud lähenemist, mis arvestaks linnauuenduse kolme põhielemendiga (kogukond, majandus ja keskkond).

Ja kes suudaks seda paremini kui kohalikud elanikud ise? Tänu nende kaasamisele mitmesuguste meetmete väljatöötamisele ja elluviimisele oli praktiliselt võimatu eesmärgile mitte jõuda. Selle idee elluviimisvõtete heaks näiteks on Mátyáse väljaku taastamisprojekt, mille eesmärk oli anda väljakule kogukonda ühtseks siduv funktsioon. Tegevuskavad arutati läbi kohapeal korraldatud elanikega kohtumistel, kavandamisfaasis viidi läbi uurimusi ning kohaliku kooli õpilased valmistasid väljakule „istumiskuhjasid“. Järgnevates faasides korraldati liiklus ümber, ehitati avalik tualett, rajati jalakäijate ala ning väljakuäärses endises kindavabrikus avati kogukonna keskus.

See programm on Ungari esimene katse uuendada linnaosa elanike vahetu osalusega, integreerides sotsiaalseid, kultuurilisi ja tehnilisi aspekte.

MAGDOLNA KVARTALI PROJEKT – RAHASTAMINE

Projekti kogueelarve: 8 180 047 €
ERDFi panus: 7 218 733 €

LISATEAVE:

<http://www.rev8.hu/>

Île-de-France: rohelisema tuleviku rajamine

Rohelise ehitamise sektor on kujunenud Seine-Avali piirkonnale ainulaadselt sobivaks lahenduseks. Andes tõuke uudse tegevusala arengule, käsitleb see projekt tervet rida omavahel seotud probleeme.

Pariisist loodes, Seine'i jõel ülesvoolu asuv Seine-Avali piirkond on kannatanud deindustrialiseerimise all, mis on põhjustanud töökohtade kaotust ning samas ka tööjõu oskuste ja töökohtade sobimatust. See on omakorda põhjustanud tööle pendeldajate arvu tõusu.

Rohelise ehitamise sektor osutus piirkonna vajadustele ja eelistele täpselt sobivaks – plaan ehitada alates 2010. aastast 2500 uut elamut aastas ning ehitiste energiatõhususe uued nõuded loovad soodsaid tingimusi arenguks. Piirkonna täiendavad tugevad küljed on ka palju vaba tööjõudu, suur hulk tegutsevaid ehitusettevõtteid ja lähedalasuv jõgi. Positiivse kõrvalsaadusena parandab seos uudse tehnoloogiaga ka ehitussektori erialade kuvandit.

Tänu integreeritud linnaarenduse projekti „In' Europe“ raames kasutatavatele rahastamisvõimalustele koostati mitmekülgne tugipakett, mis hõlmab õpperuume, ettevõtjate nõustamist ja nõudluse tõstmise meetmeid. 2009. aasta juunis avas ukse Roheline Ehitusagentuur (Green Building Agency). Selle ruumides tegutseb rohelise ehitamise õppeasutus (IFECO), mis on omal alal esimene kogu piirkonnas.

Lisaks püütakse elavdada nõudlust rohelise ehitussektori teenuste järele. Selleks kasutatakse mitmesuguseid võtteid alates teadlikkuse tõstmise kampaaniatest kuni õiguslike meetmeteni, mis laiendavad puidu ehitusmaterjalina kasutamise võimalusi.

„Instituudil on võimendav mõju,“ selgitas Jean-Marie Ripart, projekti elluviimisega tegeleva Communauté d'Agglomération Deux Rives de Seine majandusliku arengu ja tööhõive direktor. „See valmistab elanikkonda ette tuleviku tööturu nõudmisteks.“

IN' EUROPE PROJEKT SEINE-AVALIS – RAHASTAMISALLIKAD (2007–2013)

Piirkondlikud fondid:

ERDF: 12 miljonit €

ESF: 4 miljonit €

Muud allikad:

EAFRD: 1,07 miljonit €

LISATEAVE:

<http://www.europeidf.fr>

Innovatsiooni pealinn: uurimistöö suunamine laborist turule

Poola Małopolska piirkondliku arendusagentuuri (MARR) investeerimisfond loob sidemeid kohalike teadlaste ja ettevõtjate vahel.

Tänu mitmetele kõrgkoolidele, ettevõtetele ja teadusasutustele on teadus- ja arendustegevuse sektor piirkonnas üks põhilisi, mida kinnitab näiteks registreeritud patentide arv. Fond loodi selle potentsiaali rakendamiseks ja uutest ideedest kasu saamiseks. See tähendab muu hulgas ka uue tehnoloogia viimist uurimisüksustest majanduskeskkonda.

Rahalisest toest kasu saavate sektorite nimekiri on pikk: info- ja sidetehnoloogia, taastuva energia, keskkonnakaitse, tervishoiutehnoloogia, meditsiinitehnika ja farmaatsia alased projektid.

Piirkond ei saa vaid majanduslikku kasu, sest teadus- ja haridusasutustele väljundeid luues tegeletakse ka infoühiskonna, keskkonna ja tervishoiu probleemidega. Erinevate elualade integreerimisega saavutatakse üldine elamistingimuste paranemine.

„Fondi kaudu valmistame ette pinnast teadmiste ja uuenduste piirkondlikuks arendamiseks,“ ütles MARRi eelinkubatsiooni spetsialist Anna Welmińska.

Rahastamist on võimalik saada kahes faasis: eelinkubatsiooni faas hõlmab projektide valimist, tehnoloogia auditit ja erainvestori valimist. Sellele järgneb investeerimisfaas.

Maksimaalne toetussumma on 200 000 eurot. Siiani on fondist abi saanud 40 inimest, sealhulgas teadlased, uurimistööde tegijad ja ettevõtjad.

INVESTEERIMISFOND – RAHASTAMINE (2009–2013)

Üldine eelarve: 6 943 911 €

ERDFi panus: 85%

LISATEAVE:

<http://www.marr.pl/>

EUROMÉTROPOLE EUROMETROPOOL

LILLE • KORTRIJK • TOURNAI

Erinevate kultuuride kohtumispaik: Lille-Kortrijk-Tournai Eurometropolis

Eurometropolise loomise idee oli mõeldud esmajoones kolme piirilinna - Lille'i, Kortrijki ja Tournai vahelise piiriülese kolmnurga elanike elu hõlbustamiseks.

Euroopa Territoriaalse Koostöö Rühmitus (European Grouping of Territorial Cooperation, EGTC) loodi aastal 2008 ja see hõlmab Lille'ist (Põhja-Prantsusmaa) ning Belgia linnadest Kortrijkist (Flandria) ja Tournai (Valloonia) koosnevat linnastut. Seda läbivad mitmed eraldusjooned: linnastu hõlmab kahe riigi kolme piirkonda, kus kõneldakse kahte erinevat keelt (prantsuse ja hollandi).

Territoriaalarengu erinevate aspektide integreerimine on osutunud edukaks meetodiks piirkonna barjääride eemaldamisel. „Siin on tegemist piirialaga, kus on pikaajalised piiriülese eritasemelise suhtlemise traditsioonid,“ selgitas Eurometropolise kommunikatsioonijuht Céline Deléglise. „Meil on aga vaja veel ületada mitmeid tõkkeid. Meie põhiülesanne on need erinevad kultuurid kokku viia. [...] Püüame edendada majanduslikku, sotsiaalset ja ka kultuurivahetust.“

Selle eesmärgi saavutamiseks rajatud struktuur hõlmab erinevate piirkondade poliitilisi esindajaid, kodanikuühiskonda ja asjatundjaid. Eurometropolise arendamiseks on loodud kuus töörühma erinevatel teemadel. Töörühmad keskenduvad majandusarengule, liikuvusele, territoriaalsele strateegiale, rahvastiku toimingutele, turismile ja kultuurile.

Juba on näha ka esimesi tulemusi, kuidas tehtud töö inimeste igapäeva elu mõjutab. Odavamad rongipiletid Lille'i ja Kortrijki vahel ning Kortrijki ja Tournai vahelise otseliini loomine säästavad kodukohast eemal töötavate inimeste aega ja raha.

Suurem liikuvus annab tugeva tõuke piiriülesele töajaturule. See on ka iga-aastase piiriülese tööturumessi eesmärk, võimaldades kolme piirkonna tööandjatel töötajatega kohtuda. 2010. aasta mess toimub 28. oktoobril Kortrijkis.

Teisel pool piirkondlikke, riigi- ja keelepiire asuvate vaatamisväärsuste külastamist hõlbustab piiriülese turismikaardi väljaandmine. Kavandatakse ka ühiste kultuuriprogrammide koostamist.

Eurometropolise otsustajad peavad sotsiaalküsimusi väga südamelähedaseks. Nende tegevuspiiri kuuluvad ka hooldusasutused. „Meil on vaja kaotada tõkked, et saaksime vastata pakkumise ja nõudluse vajadustele,“ ütles Deléglise. See hõlmab mitte üksnes piiriülese vastuvõtu haldusaspekte, vaid ka õenduspersonali keeleoskusi.

Keeleküsimused on üldine murelaps ning nende ületamiseks koostatakse mitmeid sihtmeetmeid. ELi programmi INTERREG IV raames piirkondlikul tasemel abikõlbulik Transfrontalia projekt edendab kõigis kolmes piirkonnas mõlema keele õppimist ja kasutamist.

Lille-Kortrijk-Tournai kolmnurk on Euroopa suurim piiriülene linnastu – kahe miljoni elanikuga eripalgelise ala pindala on üle 3550 km². Projekti on kaasatud 145 omavalitsust ja 14 riigiasutust riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil.

MIS ON EGTC?

Euroopa Territoriaalse Koostöö Rühmitus (European grouping of territorial cooperation, EGTC) on Euroopa õigusakt, mida kohaldatakse otse kõigis ELi liikmesriikides alates 1.8.2007. Piiriülese, rahvusvahelise ja piirkondadevahelise koostöö parandamiseks mõeldud õigusakt võimaldab piirkondlikel ja kohalikel omavalitsustel luua koostööstruktuure juriidilise isikuga. Lille-Kortrijk-Tournai Eurometropolis on neist esimene.

LISATEAVE:

<http://www.lillemetropole.fr/>

Integreeritud linnaarendus Leipzigi: eduloo lätted ja areng

Ida-Saksa linn Leipzig on viimaste aastakümnetega märkimisväärselt muutunud. Tööpuudus on kahanenud ja elukvaliteet igati tõusnud, kusjuures kasvav rahvaarv peegeldab sama suundumust. Selle protsessi taustaks on integreeritud linnaarenduse Leipzigi harta rakendamine.

Harta võeti vastu 2007. aastal ministrite mitteametlikul kohtumisel Leipzigi kui Euroopa säästliku linnaarenduse raamkava. Järelemeetmete protsess algas 2008. aastal säästliku linnaarenduse võrdlusraamistiku arendamisega. Selle töö „katsepolügooniks“ Euroopa tasandil loodi kuue linna URBACTi töörühm LC-FACIL.

Algatuse juhtpartneril Leipzigit on pakkuda märkimisväärselt asjatundlikkust: viimase aastakümnega kogutud kogemused mahajäänud linnaosade integreeritud uuendamisel võimaldasid 2009. aastal koostada kogu linna puudutava integreeritud linnaarenduse kontseptsiooni. Sellega hõlmatud valdkondade arv laseb aimata, kui keeruline on selline arendusstrateegia – sinna kuuluvad muu hulgas näiteks elamumajandus, tööhõuturg, rohealad, haridus, kultuur ja liiklus. Olulisi edusamme saavutati valdkondadevaheliste eesmärkide ja linnaruumi prioriteetide määratlemisel.

Praeguseks on linn muutunud paljudele noortele magnetiks tänu parematele elamistingimustele ja dünaamilisele tööturule. Kuid integreeritud protsessi tuleb veelgi edasi arendada – strateegia ja praktika vaheline katkematu side peab olema igapäevaselt tagatud. Hindamismehhanismid ja seiresüsteem tagavad keskmise kuni pikaajalise jätkusuutlikkuse.

Leipzigi kesklinn

LC-FACIL – RAHASTAMISE ARENGU JA RAKENDAMISE FAAS (2009–2011)

Projekti koguelarve: 299 240 €

ERDFi panus: 228 727 €

Riiklik kaasrahastamine muudest allikatest: 70 513 €

LISATEAVE:

<http://urbact.eu/en/projects/disadvantaged-neighborhoods/lcfacil/>

BAIERIMAA: INTEGREERITUD TEGEVUS AITAB STRUKTUURSELT NÕRGEMATEL PIIRKONDADEL KOGU OMA POTENTSIAALI RAKENDADA

BAIERIMAA ON SAKSAMAA LIIDUMAADEST SUURIM. SEE ON PIIRKONDADE HULGAS TEISEL KOHAL ELANIKE ARVU POOLEST JA SELLE SKT ON EUROOPA LIIDU KESKMISEST TUBLISTI SUUREM.

„Baierimaa piirkondliku rahastamise eripäraks on keskendumine struktuuriliselt nõrgematele, eeskätt põllumajanduspiirkondadele Ida-Baierimaal: Ülem-Frangimaa, Ülem-Pfalz ja Alam-Baieri saavad 60% ERDFi toetustest,“ selgitas Baierimaa majandusminister Martin Zeil.

Nendes piirkondades aitavad integreeritud meetmed vähendada struktuurseid nõrkusi. Erilist tähelepanu pööratakse seostele linnade ja nendega piirnevate maapiirkondade vahel, et tekitada linnakeskuste ümber dominoefekti. Näiteks loodus- ja inimressursside, tööstusjaotuse, innovatsiooni, linnaarenduse ja infrastruktuuri ning muude selliste tegurite vastasmõju suunatakse nii, et see oleks kasulik kõigile piirkondlikele osapooltele.

Struktuurselt tugevam Müncheni piirkond ei kuulu selliste meetmete alla, kuid saab integreeritud tegevuste tarbeks toetust rahvusvaheliste koostööalgatuste raames.

Järgnevalt mõned näited, kuidas kogu piirkonnas integreeritud lähenemisviisi praktikas rakendatakse.

REGENSBURGI AJALOOLEASE LINNAMAASTIKULE ON „PÄRAND KUI VÕIMALUS”

Tasakaalu leidmine erinevate funktsioonide vahel on vanalinna säilitamise võtmeks.

UNESCO maailmapärandi nimekirja kuuluvas Regensburgi kesklinnas on ainulaadseid arhitektuurimälestisi – iidsetes hoonetes on säilinud linna kui Kesk-Euroopa kaubanduskeskuse ajalugu kuni kõrgkeskajani välja.

Tänapäeval peab vanalinn täitma mitmeid funktsioone, pakkuma ajaviitevõimalusi, kaubandus- ja eluruume ning puhkerajatisi peab saama kohanda liikuvuse ja turismi vajadusteks.

Just seda aitabki teha projekt „Pärand kui võimalus”. See rajaneb põhimõttel, et ajaloolisi linnamaastikke tuleb käsitleda kui elusorganisme, kes saavad ellu jääda vaid siis, kui kõiki nende funktsioone vaadeldakse integreeritult.

Regensburgis tegutsetakse selle nimel, et infrastruktuuri uuendamise ja ühistranspordi arendamise vajadust saaks rahuldada ilma ajaloolisi ehitisi hävitamata. Eesmärk on säilitada nende atraktiivsust nii elanike kui ka turistide silmis, muutes need samas kasumlikuks kohalike jaemüüjate seisukohalt. Head tavad nende probleemide lahendamiseviiside kohta on kokku kogutud ja koostatud näiteks „Jaemüügi kontseptsioon 2020”, et aidata vanalinnas kauplajatel kaubanduskeskuste konkurentsile vastu panna.

Linn tegeleb integreeritud kultuuripärandi halduskava väljatöötamisega.

MÜNCHEN JA SELLE LÄHIKOND – PILK ÜLE LINNAPIIRIDE

Baierimaa pealinn on piirkonna majanduse sõlmpunkt ja selle rahvaarv on viimastel aastakümnetel pidevalt tõusnud. Integreeritud lähenemisviis peaks aitama seda kasvu jätkusuutlikuks muuta.

München kuulub võrgustikku CityRegion.Net, mis aitab oma partneritel edendada piirkondlikku koostööd ja võidelda valginnastumisega. Münchenis rakendatakse mitmesuguseid meetmeid linna ja selle ümbruse vahelise koostöö parandamiseks.

Esimese sammuna koostati heade tavade kokkuvõtte avalike suhete alal, et ergutada ühiste piirkondlike tegevuste rakendamist ja luua piirkondlik identiteet.

Loodi kohalikest põhitegijatest koosnev operatiivgrupp, kuhu kuuluvad Müncheni suurlinna piirkond, piirkonna omavalitsused, piirkondlik ühistranspordiettevõtte MUV, ülikoolid, regionaalplaneerimise ametid ja Baierimaa majanduse, infrastruktuuri, transpordi ja tehnika ministereerium.

Operatiivgrupp teeb kindlaks probleemsed küsimused ja pakub välja võimalikke lahendusi. Selline tihe koostöö on osutunud tõhusaks näiteks piirkondlike puhkealade (järvede ja jalgrattateede) planeerimisel ja haldamisel ning transpordiküsimustes, sealhulgas liiklusummikute ennetamisel.

BAYREUTHI BIOENERGIA PROJEKT ÜHENDAB PÖLLUMAJANDUSE KESKKONNAKÜSIMUSI ENERGIAPROBLEEMIDEGA

Bayreuth on valitud üheks Saksamaa 25-st bioenergia näidispiirkonnast, kus rakendatakse innovaatilisi kontseptsioone bioenergia kasutamise säästval juurutamisel.

Miks Bayreuth? „Metsad ja põllumajandusmaa moodustavad 90% piirkonnast ning seetõttu on Bayreuthis optimaalsed tingimused bioenergia kasutamiseks,” ütles piirkondlik juht Alexander Popp. „Poole kodumajapidamiste energiatarbest saab katta bioenergia arvelt, mis omakorda loob töökohti ja täiendavat tulu vähemalt 50 miljoni euro väärtuses.”

Keskkonnaküsimuste, põllumajandusliku tootmise ja energiavajaduste integreerimise teel annab bioenergia meile ainulaadse võimaluse muuta Bayreuthi linna ja seda ümbritsevate maapiirkondade suhted vastastikku kasulikuks – piirkondlikult genereeritud bioenergia saab kiiresti linna saata.

Ja kuidas püüab piirkond märkimisväärset kasvu saavutada? Projektid hõlmavad uurimusi bioenergia kultuuride kohta, õppematerjalide valmistamist, meetmeid bioenergiajaamade energiatõhususe tõstmiseks ja isegi plastikateoseid projektis „Energia kunstis”, mida esitleti sündmusel „Open Days 2009” eesmärgiga kaasata laiemat üldsust.

INTEGRATSIOON

PRAKTIKAS

Keskendudes integreeritud poliitika väljatöötamisele ja regionaalpoliitika võimalikule panusele, käsitletakse osas „Ühtsed alused“ integreeritud lähenemisviisi rolli merenduspoliitikas, kliimamuutuste ja innovaatika alal.

Vaatleme, kuidas regionaalpoliitika kohapõhine olemus võimaldab hõlpsalt integreeritud poliitikat välja töötada. Kolm järgmist valdkonda on valitud selleks, et näidata, kuidas regionaalpoliitika haakub muude ELi prioriteetsete tegevusaladega, täiendades temaatilisi strateegiaid kohapealse suunatud tegevusega.

Innovatsioon – piirkondliku ärviseiooni loomine

Innovatsioon on võti, mis aitab Euroopa ettevõtetel saada ja jääda konkurentsivõimeliseks. Selles osas on piirkondade vahel jätkuvalt olulisi erinevusi. Seetõttu on perioodil 2007–2013 peaaegu 25% ühtekuuluvuspoliitika rahastamisest suunatud innovatsioonile ning teadus- ja arendustegevusele.

Aga ainult raha jagamisest ei piisa – kui soovime tagada, et innovatsioon muutuks kasumiks, siis on vaja tõhusaid ja kohandatud lahendusi. See on eriti tõsi kriisiajal, mil ettevõtted kipuvad kahtlema innovatsioonile kulutatud summade vajalikkuses, kui tulemusi pole kohe näha.

Kuidas innovatsiooni kõige tõhusamalt toetada? Ühe konkreetse piirkonna ainulaadsete tingimustega arvestamine on asja üks külg, eriteadmiste kogumine ja kasutamine aga teine külg. Seepärast teevad ettevõtluse ja tööstuse peadirektoraat ja regionaalpoliitika peadirektoraat tihedat koostööd, et innovatsioon toimiks ka piirkondlikult.

Teadusbaasi loomiseks töötatakse välja täiendavaid vahendeid: uus piirkondlik innovatsioonimonitor (*Regional Innovation Monitor*) kui vahend piirkondliku innovatsioonipoliitika ja strateegia analüüsimiseks, Euroopa innovatsiooniedetabel (*European Innovation Scoreboard*) ja innovatsioonipoliitika suundumusgraafik (*Inno-Policy TrendChart*).

Euroopa klastrite observatoorium (*European Cluster Observatory*) pakub äriklastrite kvantitatiivset analüüsi ja Euroopa klasterorganisatsioonide kaardistust. Klastrid on piirkondades innovatsiooni liikumapanevateks jõududeks. Komisjoni pingutusi muuta need tippasemel tulemuste kasvulavaks

toetatakse klastrite loomise ja arendamisega tegelevate projektide piirkondliku rahastamisega. Klastrite juhtimiskvaliteedi parandamisega tegeleb Euroopa klastrite tippaseme algatus (*European Cluster Excellence Initiative*) piirkondade klasterorganisatsioonidele avatud uute vahendite ja koolitusplaanide abil.

Heade tavade vahetamist piirkondade vahel edendatakse mitmete algatustega, näiteks praeguseks iseseisev Euroopa innovaatiliste regionoone (*Innovating Regions in Europe, IRE*) võrgustik, mis on loodud komisjoni innovatsioonipoliitika raames. On tehtud ka mitmeid muid võrgustikualaseid algatusi piirkondlikes ja innovatsioonipoliitika küsimustes. Algatuse Piirkonnad majandusmuutustes (*Regions for Economic Change*) alla kuuluva RAPIDE võrgustiku eesmärk on varustada avalikku sektorit paremate vahenditega innovatsiooni turuletoomiseks.

Kui innovatsioonipoliitika aitab uusi kontseptsioone välja töötada, siis regionaalpoliitika annab põhilise osa rahalistest vahenditest, et neid kontseptsioone kõikjal Euroopas ellu viia. Selliste tähtsate uute valdkondade näiteks on innovaatilised teenused ja loometööstus.

LISATEAVE:

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/innovation/index_et.htm

Vaatleme, kuidas regionaalpoliitika kohapõhine olemus võimaldab hõlpsalt integreeritud poliitikat kujundada. Kolm järgmist valdkonda on valitud selleks, et näidata, kuidas regionaalpoliitika haakub muude ELi prioriteetsete tegevusaladega, täiendades temaatilisi strateegiaid kohapealse suunatud tegevusega.

Merenduspoliitika – kohapõhise lähenemisviisi mereline mõõde

Erinevalt innovatsioonipoliitikast ja selle horisontaalsetest eesmärkidest põhineb ELi merenduspoliitika integreeritud lähenemisviisil. Uus integreeritud poliitika võeti kasutusele aastal 2006 koos piirkondliku suunitlusega, et arvestada võimalikult tõhusalt nende piirkondade iseärasustega.

22 mereäärse liikmesriigiga Euroopa Liidus, mille rannajoon on USAst seitse korda pikem, moodustavad merepiirkonnad suure osa territooriumist. Käesoleval ajal elab rannapiirkonnas peaaegu pool ELi elanikkonnast, andes ligi poole kogu SKTst. Seega on ka merega seotud majanduslike ja meelelahutuslike tegevuste nimekiri väga pikk, alates näiteks kalamajandusest, meretranspordist ja laevaehitusest kuni energeetika, teadustöö, turismi ja akvakultuurideni.

„Territoriaalsel ühtekuuluvusel on nii maismaa- kui mereline mõõde,“ sõnas kokkuvõtteks Eddy Hartog, merendus- ja kalandusasjade peadirektoraadi Atlandi, äärepoolseimate piirkondade ja Arktika eest vastutava üksuse juht. Ta selgitab, kuidas need kaks poliitikat on teineteise loomulikuks täienduseks – merenduspoliitika erinevaid eesmärke viiakse ellu piirkondlike fondide kaudu rannikupiirkondadesse suunatud sihtotstarbeliste investeeringutega.

2007. aastal määratleti komisjoni nn „Sinises raamatus“ integreeritud merenduspoliitika eesmärgid teadmusbaasi arendamise kaudu mereressursside säästvast kasutamisest kuni rannikupiirkondade elukvaliteedi parandamiseni ja ELi rahvusvahelise nähtavuse ja juhtiva rollini merenduses.

Kuna rannajoon ristub mitmete riigipiiridega, nõuab enamus merenduspoliitikaga seotud piirkondlikke investeeringuid piiriülest ja rahvusvahelist rahastamist, näiteks nagu INTERREG programmid, tegeledes meresaste ja merendusala koostöö arendamisega.

Piirkondlikku toetust antakse ka merenduslasteks teadustöödeks, merendusvaldkonna töötajate koolitamiseks ning loodus- ja kultuuripärandi kaitsmiseks.

ELi Läänemere strateegia näitab, kuidas ühist merendus- ja regionaalpoliitikat kasutatakse integreeritud tegevuse kaudu kogu makroregiooni majandusliku jõukuse, keskkonna, juurdepääsetavuse ja turvalisuse hüvanguks.

LISATEAVE:

<http://ec.europa.eu/maritimeaffairs/>

Kliimamuutus – kohalik tegevus globaalse soojenemise vastu

Praegusel ajal ei saa teha mingeid regionaalarengu algatusi ilma kliima jätkusuutlikkuse nõuetele mõtlemata. Komisjoni uhiuus, selle aasta veebruaris loodud kliimameetmete peadirektoraat rajati globaalse soojenemise vastase võitluse tõhustamiseks ja selle kohus on ka tagada, et saavutaksime oma ambitsioonika eesmärgi – vähendada aastaks 2020 süsinikdioksiidi heitmeid 20%. Sellele sammule parema jätkusuutlikkuse poole vastab keskkonnasõbralikele projektidele eraldatud piirkondlike toetussummade enneolematult suur osakaal.

Kliimamuutusega võitluse mitmete probleemidega saab tegeleda vaid kohalikul tasandil. Näiteks on vaja kliimaküsimustega arvestada piirkondlike investeeringute tegemisel mahukatesse infrastruktuuri projektidesse nagu maanteed ja ühistranspordi võrgustike rajamisel. Pealegi omandab kliimamuutuse mõju leevendamine erinevaid vorme vastavalt antud piirkonna eripärale, selle tulemusel võidakse rahastada keskkonnasäästliku tehnoloogia uurimusi, saastamise piiramist stimuleerivaid meetmeid ettevõtetele, investeeringuid üleujutuste või kõrbestumise ennetamiseks.

Kui kasvuhoonegaaside heite vähendamise meetmed on meile kõigile kasulikud, siis investeeringud rohelistesse majandusse toovad kohalikul tasandil kasu kogu piirkonnale tänu lisandunud töökohtadele ja kohalike ettevõtete konkurentsivõime tõusule.

Selliste investeeringute mitmekesisuse tõttu aitab piirkondliku tasandi tegevus kaasa kliimameetmete peadirektoraadi võetud sihile muuta terve rida ELi poliitikavaldkondi „kliimakindlaks“ alates põllumajandusest ja maaelu arengust ning lõpetades tervishoiu, vee, tööstuse ja teadustegevusega.

LISATEAVE:

http://ec.europa.eu/climateaction/index_et.htm

LINNAARENDUS JA INTEGREERITUD

POLIITIKA

Integreeritud linnaarendus – Euroopa ühtekuuluvuspoliitika tuumik ja eesmärk, mida toetatakse kõigis selle programmides. Kogu ühenduses kasutavad linnad ja piirkonnad poliitika väljatöötamiseks integreeritud lähenemisviisi, et toetada jätkusuutlikku ja kaasavat linnaarendust. See ühine „linnade *acquis*” on praeguse poliitika edu seisukohast eluliselt tähtis, kujunedes ka 2013. aasta järgse poliitika üheks põhieesmärgiks.

Miks on linnad olulised

Linnad on mootoriks, mis veab piirkondlikku majanduskasvu, ja võtmeks ELi konkurentsivõime tõstmiseks üle kogu maailma. Linnadel on vaja ligi tõmmata nii elanikke kui ka ettevõtteid, ja omavalitsuste tähtis ülesanne on hoida linnaruum elamiseks ja töötamiseks ligitõmbavana. Linnade ees seisvatele probleemidele tuleb leida lahendused, et tekkivaid võimalusi saaks linnades maksimaalselt ära kasutada. Linnaarendust tuleb toetada kõigil tasanditel, ja kuigi EL ei ole otse seotud liikmesriikides rakendatava linnapoliitikaga, on selge, et ELi poliitika, eriti ühtekuuluvusega seotud poliitika, mõjutab neid otseselt. Sellega tuleb arvestada.

Tagasivaade – regionaalpoliitika toetus integreeritud linnaarendusele

Viimase kahe aastakümne jooksul on olnud ridamisi ELi algatusi linnaarenduse toetuseks. Nende avalöögiks olid linnaarenduse pilootprojektid (Urban Pilot Projects, 1989–1999), mis keskendusid majandusarengule, majanduslike eesmärkidega seotud keskkonnategevusele, ajalooliste keskuste taaselustamisele ja linnade tehniliste ressursside kasutamisele. Kahes etapis toetati 59 projekti 14 liikmesriigis.

Ühenduse algatus URBAN (1994–2006) tugines kõikjal Euroopas korraldatud pilootprojektidest saadud kogemustele. Kahel programmiperioodil pakkus URBAN ühenduse toetust 1,6 miljardi euro suuruses summas. URBANi süvalaiendamine (2007–2013) tähendas ühenduse algatuse URBAN pärandi lisamist lähenemiseesmärgi ja piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi riiklikele ja piirkondlikele rakenduskavadele.

See tähtis samm võimaldas integreerida erinevaid temaatilisi ja valdkondlikke poliitikaid kogu Euroopas. Esmakordselt said kõik Euroopa linnad Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERDF) potentsiaalseteks abisaajateks.

Millised on eesmärgid?

Kõik need tegevused Euroopa tasandil on suunatud järgmiste poliitiliste põhieesmärkide saavutamisele:

- suurem majanduslik heaolu ja parem tööhõive linnades;
- võrdõiguslikkuse, sotsiaalse kaasatuse ja taaselustamise edendamine linnapiirkondades;
- linnakeskkonna kaitse ja selle parandamine kohaliku ja üleilmse jätkusuutlikkuse saavutamiseks;
- panus hea haldustava ja kohaliku mõjuvõimu süvendamise heaks.

Linnapiirkondade arendamise võrgustiku programm URBACT (2002–2013) on täiendavalt toetanud oskusteabe ja kogemuste vahetamist linnade ja urbanistika asjatundjate vahel kõikjal Euroopas.

Aastast 2003 pakub Urban Audit korralikku tõendusmaterjali Euroopa linnade seisundi hindamiseks, pakkudes praegusel hetkel võrdlusandmeid 321 linna kohta kogu ELis. 2010. aastal täiendati seda Urban Atlase väljaandmisega, milles leidub satelliitfotode põhjal koostatud üksikasjalikke digitaalseid kaarte enam kui 300 Urban Auditi ala kohta.

Aga on sellel kõigel tulemusi?

2007. aasta jätkusuutlike Euroopa linnade Leipzigi harta (Leipzig Charter on Sustainable European Cities) soovitas linnaarenduspoliitikas kasutada rohkem integreeritud lähenemisviisi ja pöörata erilist tähelepanu raskustes linnaosadele. URBANI süvalaiendamine kui vahend nende eesmärkide saavutamiseks hakkab positiivset mõju avaldama.

Pidades silmas, et see nihe praktikas toimus kõige suurema ELi laienemise keskel ja sellised algatused olid paljude riikide jaoks täiesti tundmatud, siis ei olegi see kuigi väike saavutus. Pooltel rakenduskavadel on tugev linnamõõde ja umbes 10 miljardit eurot eraldatakse ERDFist sihtotstarbeliselt linnainvesteeringutele.

Süvalaiendamisel on ka piiranguid. Lähiaastatel on tähtis ära kasutada ühtekuuluvuspoliitika programmide kogu potentsiaal ja tegeleda järgmiste põhiliste arendamisvõimalustega.

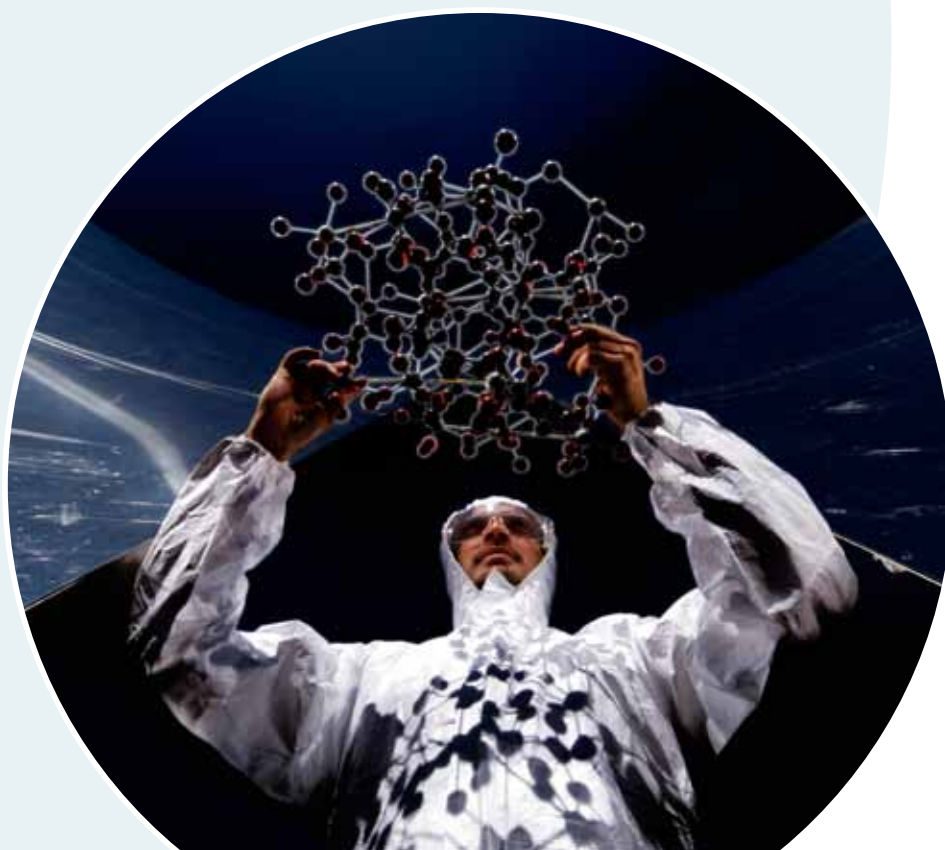
- Programmide kavandamisel ja arendamisel tuleks enam kaasata linnade sidusrühmi ning omavalitsused peaksid selle nimel tegema suuremaid pingutusi.
- Kuigi integreeritud lähenemisviis on keerukas, annab see komplitseeritud olukordades sageli paremaid tulemusi. Sellega tuleb arvestada.
- Tuleb keskenduda linnade paremaks muutmisele, mis tähendab sageli pigem innovaatiivsust kui konservatiivsust. Selleks on palju võimalusi ning linnakogukonna (Urban Community) algatus pakub arvukaid näiteid innovatsiooni alal.
- Edu võti on teadmiste vahetus. Seda saab teha võrgunduse edendamise kaudu suurema ja väiksema kogemustepagasiga linnade vahel.

Integratsioon – uus dünaamika

Veel palju tuleb ära teha tagamaks, et linnaarenduse poliitikas oleks integreeritud mitmesuguseid erinevaid eesmärke ja suundi ning ei keskendutaks vaid ühele sektorile.

Sellest seisukohast käivitati 2008. aastal Marseille's väga palju lubav algatus, kus liikmesriigid leppisid kokku Euroopa jätkusuutlike linnade võrdlusraamistikku (European Reference Framework for Sustainable Cities) loomises, et edendada Leipzigi harta rakendamist kohalikul tasandil. Seda raamistikku arendatakse praegu arvukate osalejate (linnad, liikmesriigid, Euroopa Komisjon ja urbanistika asjatundjad) kaasabil. See pakub vabatahtlikul alusel linnadele praktilise vahendi, mis aitab neil kohaldada integreeritud lähenemisviisi strateegiate ja projektide koostamisel, tasakaalustades erinevaid huve ja vajadusi.

Edaspidi on vaja jõulist poliitilist otsustavust, et arendada Euroopa linnade *acquis* (Urban Acquis) rakendamist veelgi edasi territoriaalse ühtekuuluvuse lahutamatu osana. Linnadel on Euroopa jõukuse ja elujõu tagamisel otsustav roll. Need on kohad, kus leidub arvukalt nii tänaseid kui tulevase probleeme, kuid need on ka võtmepunktid, mille kaudu muuta Euroopa majandus tugevamaks, rohelisemaks ja sotsiaalselt kaasavaks. See on põhjus, miks linnapoliitika tugevdamine kogu Euroopa Liidus on komisjoni üks põhilisi poliitilisi prioriteete.

ÜHENDUSE TOETUS LINNAARENDUSELE

Uus komisjon on koos ja asub uuesti poliitilisi eesmärke kehtestama. Samuti tehakse juba tööd aastale 2013 järgneva programmiperioodi strateegiate kallal. Veebruar oli seetõttu ideaalne aeg, et korraldada konverents teemal, kuidas saaks kõige paremini parandada olemasolevat ühenduse toetust linnaarendusele. Panorama vaatab, millest oli juttu.

Linnade kasu ühtekuuluvuspoliitikast

Linnad: 70% ELi elanikest elab linnades, aga samas ei ole ELis vastu võetud mingit spetsiaalset linnaarenduspoliitikat.

Vaagimaks Euroopa ühtekuuluvuspoliitika mõju meie linnadele tuli umbes 120 mitmesuguste organisatsioonide esindajat Brüsselis 4. veebruaril korraldatud seminarile „20 aastat ühenduse toetust linnaarendusele“ ettekandeid kuulama ja oma ideid pakkuma.

Päev oli jagatud kolmeks istungiks, kus uuriti ELi panust linnaarendusse ja mõtiskleti tulevikuvisionide üle. Kohtumise lõpetas kõrgetasemeline poliitiline paneelarutelu, mis tunnustas 20aastast toetust linnaarendusele.

Senine panus

Alates ELi ühtekuuluvuspoliitika väljatöötamisest aastal 1989 on see tegelenud linnasisese ebavõrdsuse ja ebasoodsas olukorras olevate linnaosadega. Selle peamiseks põhjuseks on asjaolu, et ühe linna piires on jõukuse ja majanduskasvu erinevused vahel suuremad kui Euroopa kõige vähem ja rohkem arenenud piirkondade vahel. Selline ebavõrdsus takistab majanduskasvu ning selle vähendamine oli esimene kogu ühendust hõlmanud tegevuskava lähtepunkt. Esimese osa ettekannetes vaagiti URBAN programmide panust arengu heaks.

” Valmistudes perioodiks 2014–2020 on linnadel vaja saada täispartneriteks. Me kutsume liikmesriike üles toetama tugevat linnamõõdet ühtekuuluvuspoliitika järgmises määrustepaketis. ”

Rudolf NIESSLER

Euroopa Komisjoni regionaalpoliitika peadirektoraadi poliitika koordinatsioonidirektor

Teetähised – õigel teel!

Hoolimata väikesest eelarvest (0,4% ühtekuuluvuspoliitika eelarvest perioodil 2000–2006) oli ühenduse algatus URBAN kogu Euroopa Liidus äärmiselt populaarne ja kõrgelt hinnatud. 180 eraldi koostatud programmi aitasid proovida uusi lähenemisviise linnaarenduses ja andsid tähtsa panuse ühtekuuluvuspoliitika uuendamise heaks.

Programmiperioodil 2007–2013 on laiendatud linnaarenduse mõõdet. Lähenemisviisi ei ole enam eksperimentaalne, vaid seda on süvalaiendatud kõigile ühtekuuluvuspoliitika programmidele. Kuigi on veel vara teha konkreetseid järeldusi, on selge, et rahastamise tõstmine 0,4%-lt 3%-le kogu eraldistest on aidanud linnaarendust hoogustada.

Sellegipoolest on olnud ka tagasilööke, eriti just linnamõõde innovaatilise olemuse kadumises pärast süvalaiendamist.

” Integreeritud lähenemisviisi küsimustes on saavutatud laialdane konsensus ja seda kasutatakse rohkelt kõigi Hispaania piirkondade linnaarendusprogrammides. See areneb käsikäes ühtekuuluvuspoliitika programmidega. ”

Beatriz CORREDOR SIERRA

Hispaania elamumajandusminister

Mida toob tulevik?

Võime oodata tõsisemaid probleeme, eriti seoses majandusliku ja sotsiaalse polarisatsiooniga. Demograafilised muutused tekitavad tohutuid raskusi, kuna teatud piirkondadele on omane rahvastiku juurdevool aina enam ülerahvastatud ja tihedalt asustatud

aladele, kui teistes piirkondades on probleemiks majanduslangus ja rahvastiku vananemine seoses noorte ja ka kõrge kvalifikatsiooniga töötajate lahkumisega. Linnad on ideaalne kontekst eksperimentaalsete lähenemisviiside rakendamiseks rohujuure tasandil, olles innovaatiliste lahenduste inkubaatoriks.

” Probleem puudutab kõiki tasandeid, kuid eeskätt on vaja heal tasemel kohalikke omavalitsusi, me peame investeerima personali. Tulevikus tuleb mobiliseerida kõiki valitsustasandeid. ”

Danuta HÜBNER

Euroopa Parlamendi liige, Euroopa Parlamendi REGI komisjoni esimees, endine regionaalpoliitika volinik

ÄÄREPOOLSEIMAD PIIRKONNAD – INTEGREERITUD LÄHENEMISVIIS

Äärepoolseimad piirkonnad on Euroopa Liidus (EL) erilised oma isoleerituse ja sellest tuleneva olukorra tõttu, mis mõjutab nende majandusarengut ja igapäevast elu. Sellise ametlikes dokumentides tunnustatud eristaatuse tõttu kohaldatakse ELis mitmekülgset ja integreeritud strateegiat, mis on täpselt kohalikele tingimustele kohandatud.

Üheksa geograafiliselt kaugel asuvat äärepoolseimat piirkonda (Kanaari saared, Assoorid, Madeira, Martinique, Guadeloupe, Prantsuse Guajaana ja Réunion, Saint Martin ja Saint Barthélemy) on eraldatud, aga poliitiliselt iseseisvad alad oma eripäraste majandusprobleemidega.

Amsterdami lepingus (1997) esmakordselt määratletud ja ka Lissaboni lepingusse lisatud äärepoolseima piirkonna mõiste viitab mitmetele kitsendustele, näiteks kaugus, eraldatus, väike pindala, rasked geograafilised ja ilmastikutingimused ning samuti majanduslik sõltuvus vaid käputäiest saadustest. Seetõttu peetakse vajalikuks kohandada ühenduse poliitikakogumit nende piirkondade tegeliku olukorraga.

2004. aastal käivitas EL äärepoolseimate piirkondade heaks tõeliselt mitmekülgse integreeritud Euroopa strateegia. Strateegia valdkondadevaheline lähenemisviis on eeskätt suunatud nende füüsiliste kitsenduste vähendamisele, parandades konkurentsivõimet ja integreeritust kohaliku piirkonnaga.

EL rakendab nende kolme prioriteedi nimel üheaegselt mitmeid erimeetmeid erinevates poliitikavaldkondades: ühtekuuluvuse, maksunduse ja põllumajanduspoliitika, kalanduse, konkurentsivõime, transpordi-, teadus- ja keskkonnapoliitika. Seetõttu on ELi poliitika mõju horisontaalse mõõtmega arvestamine äärepoolseimate piirkondadega seoses saanud pideva tähelepanu osaliseks.

Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERDF) raames eraldatud eritoetuse eesmärk on aidata parandada nende piirkondade juurdepääsetavust, eeskätt transpordi alal.

Äärepoolseimate piirkondade suurem konkurentsivõime tugineb innovatsiooni ja infoühiskonna arengu tõhustamisele ning nende igakülgse osalemise kindlustamisele Lissaboni strateegias.

Mitmed ERDFi kaasrahastamisega territoriaalse koostöö programmid toetavad osaliselt nende piirkondliku integratsiooni tugevdamist kohaliku keskkonnaga.

Püüdes parandada tegevuse sihipärasust ja koordineeritust, on Euroopa Komisjon otsustanud luua oma regionaalpoliitika peadirektoraadis osakonna, mis tegeleks just nende küsimustega. Samuti on moodustatud äärepoolseimate piirkondade osakondadevaheline tööühm. Eripartnerlus võimaldab äärepoolseimatel piirkondadel ja nende liikmesriikidel märgukirju koostada ja neid komisjonile saata. Partnerlus hõlmab ka tehniliste ja poliitiliste töökonverentside korraldamist.

Nendest jõupingutustest annab tunnistust Euroopa Komisjoni regionaalpoliitika voliniku viibimine äärepoolseimate piirkondade presidentide konverentsi iga-aastasel kohtumisel ja äärepoolseimate piirkondade mahuka foorumi korraldamine Brüsselis iga kahe aasta tagant alates 2010. aasta maist.

Äärepoolseimate piirkondade osas tundub integreeritud lähenemisviis olevat see õige tee, mida komisjon peaks järgima. Ilma selleta võib territoriaalse ühtekuuluvuse ja konkurentsivõime vaheline suhe kannatada. Integreeritud lähenemisviis võimaldab kohaldada territoriaalseid tingimusi valdkonnapoliitikale. See aitab tuua kokku erinevaid asjaomaseid isikuid ja otsustamistasandeid ning samuti tegevusalasid. Lõpetuseks garanteerib see ka territoriaalsuse ja ainulaadsete kohalike tingimustega arvestamise Euroopa Liidu tegevuse igas faasis.

Ühtekuuluvuspoliitika: strateegia „Euroopa 2020. aastal“ keskmes

3. märtsil käivitas Euroopa Komisjon strateegia „Euroopa 2020. aastal“, et ELi majandust järgmiseks aastakümneks ette valmistada. „Euroopa 2020. aastal“ strateegia keskmeks on jätkuvalt majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus, tagamaks kogu energia ja suutlikkuse mobiliseerimise ning suunamise strateegia prioriteetide saavutamisele. Strateegia „Euroopa 2020. aastal“ rõhutab ühtekuuluvuspoliitika võtmerolli aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu saavutamisel liikmesriikides ja piirkondades.

Strateegia tugineb kolmele omavahel seotud ja teineteist toetavale prioriteedile: arukas majanduskasv - teadmiste ja innovatsioonile tugineva majanduse väljaarendamine; jätkusuutlik majanduskasv - vähem CO₂-heidet tekitava, ressursitõhusama ja konkurentsivõimelisema majanduse edendamine; kaasav majanduskasv – sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust soosiva kõrge tööhõivemääraga majanduse toetamine.

Edenemist nende eesmärkide saavutamise suunas mõõdetakse ELi tasandil viie põhieesmärgi suhtes, mille liikmesriigid peaksid sõnastama riiklike eesmärkidena, mis peegeldavad järgmisi lähtepunkte:

- 75% elanikkonnast vanuses 20–64 aastat peab olema tööga hõivatud;
- 3% ELi SKTst tuleb investeerida teadus- ja arendustegevusse;
- tuleb täita kolm kliima- ja energiaalast eesmärki (20%, 20%, 20%);
- koolist väljalangenute osakaal peab jääma alla 10% ning vähemalt 40% uuest põlvkonnast peab omama teaduskraadi või diplomit;
- vaesuse ohus elavate inimeste arvu tuleks vähendada 20 miljoni võrra.

Kuna ühtekuuluvuspoliitika on liikmesriikide jaoks üks suurimaid ELi rahastamisallikaid ja suurim, mis on pühendatud investeringutele ja arendustegevusele, siis annab see tähtsa panuse strateegia „Euroopa 2020. aastal“ eesmärkide saavutamisele. Koos selle alla kuuluva kolme fondiga (Euroopa Regionaalarengu Fond (ERDF), Euroopa Sotsiaalfond (ESF) ja Ühtekuuluvusfond) on ühtekuuluvuspoliitika käsutuses peaaegu 350 miljardit eurot. Nende vahendite põhimaht (umbes 230 miljardit eurot) on juba suuresti suunatud strateegia „Euroopa 2020. aastal“ põhivaldkondadesse investeerimiseks, et parandada innovatsiooni tulemuslikkust ja luua konkurentsivõimeline, sidus ja rohelisem majandus.

Pärast strateegia vastuvõtmist märtsis avaldas komisjon ühtekuuluvuspoliitika kohta esimese strateegilise aruande, kus vaadeldakse rakendusprogrammide seisu 2007–2013 rahastamisperioodi praeguses keskpunktis. Hoolimata ülemaailmsest majanduskriisist väljendab aruanne otsustavat

pühendumist programmide rakendamisele. Kogu ELi ulatuses on juba valitud välja keskmiselt 27% projektidest koguväärtusega 93 miljardit eurot.

Aruandes kirjeldatakse ka selgelt valitavate projektide tüüpe. Edusammud võtmesektorites, näiteks innovatsiooni ning teadus- ja arendustegevuse alal, on üldiselt positiivsed. Enam kui kolmandik kogueelarvest on juba eraldatud projektidele näiteks sellistes valdkondades nagu teadustegevuse ja innovatsiooni soodustamine väikestes ja keskmise suurusega ettevõtetes, keskkonnasõbralik linnatransport, haridus ja tervishoiu infrastruktuur. Aruandes märgitakse siiski ka seda, et enam tuleb ära teha projektide elluviimiseks raudteetranspordi, energia ja keskkonna valdkonnas, kiire internetiühenduse kasutuselevõtmisel ja digitaalses majanduses.

Strateegia „Euroopa 2020. aastal“ käivitamisega kerkib ühtekuuluvuspoliitika ette rida uusi ülesandeid. Toetudes Lissaboni majanduskasvu ja tööhõive strateegia õppetundidele saab ühtekuuluvuspoliitika anda oma panuse strateegia „Euroopa 2020. aastal“ edu tagamisele, töötades majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse nimel, mis on nii „Euroopa 2020. aastal“ kui Lissaboni lepingu (praeguseks jõustunud) selgelt väljendatud eesmärk. See võib ka parandada isevastutust, kaasates kohalikke ja piirkondlike sidusrühmi ning pakkudes Euroopa kodanikele käegakatsutavaid tulemusi rohujuure tasandil.

LISATEAVE:

„Euroopa 2020. aastal“: aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia

http://ec.europa.eu/eu2020/index_en.htm

Sooline võrdõiguslikkus – piirkondlik teema

Sooline võrdõiguslikkus struktuurifondides

19. märtsil toimunud 10. kohtumisel väljendas soolise võrdõiguslikkuse kõrgetasemeline töörühm jätkuvat otsustavust teha koostööd erinevate struktuurifondidega tagamaks meeste ja naiste vahelise võrdsuse paranemise nii poliitiliselt kui praktikas.

„Soolise võrdõiguslikkuse meetmed ei tohiks meenuda vaid heades oludes,“ rõhutas Daniela Bankier Euroopa Komisjoni tööhõive, sotsiaalküsimuste ja võrdsete võimaluste peadirektoraadist. See on eriti asjakohane majanduskriisi ajal. Äsja käiku lastud Euroopa Komisjoni strateegia projekt „Euroopa 2020. aastal“ pakub uusi võimalusi tööd jätkata.

Kohtumisel kutsus selle eesistuja Mikel Landabaso, regionaalpoliitika peadirektoraadi temaatilise koordinaatori ja innovatsiooni üksuse juht, liikmesriike üles edendama veelgi enam soolist võrdõiguslikkust veel kasutamata piirkondlike rahastamisvahendite eraldamisel käesoleval perioodil 2007–2013. Hindamise, soolise võrdõiguslikkuse uue Euroopa strateegia ning muude teemade kõrval esitasid liikmesriigid kohtumisel ka mitmeid heade tavade näiteid, sealhulgas Rootsi RegioStars 2010 finalistide hulka kuuluv projekt, milles pakutakse mikrokrediiti naisevõtjatele.

LISATEAVE:

RegioStars

http://ec.europa.eu/regional_policy/cooperation/interregional/ecochange/doc/regiostars2010_brochure.pdf

Solidaarsus katastroofitingimustes

Veebruar oli ELis paljudele raske kuu. Madeirat vapustasid tulvaveed ja maalihked, mille tulemusel 45 inimest hukkusid ja 600 inimest jäid ilma oma kodudest. Samas hukkus Prantsusmaal 52 inimest, kui torm Xynthia tabas täie jõuga Atlandi ookeani rannikut, jättes miljon peret elektrivooluta.

Euroopa Liidu Solidaarsusfond (EUSF) loodi 2002. aastal selleks, et aidata ELi riike suurkatastroofide korral. Regionaalpoliitika volinik Johannes Hahn külastas mõlemat piirkonda vahetult pärast neid loodusõnnetusi, et vaadata, kuidas fond saaks neid kõige paremini aidata.

Portugali valitsus esitas fondile abitaotluse 20. aprillil ja komisjon praegu kaalub seda. Mai algus oli ka Prantsusmaale taotluse esitamise tähtaeg. Kui leitakse, et solidaarsusfondi määrusega sätestatud tingimused on täidetud, siis palub komisjon Euroopa Parlamendil ja ELi liikmesriikidel eraldada rahalisi vahendeid abi osutamiseks. Solidaarsusfondi toetused ei kuulu tavalise ELi eelarve hulka ja väljendavad seega tõelist liikmesriikide solidaarsust.

Toetussummasid võib kasutada kõige hädavajalikumate riigiasutuste poolt teostatavate avariitööde tarbeks, näiteks elutähtsate infrastruktuuride parandamiseks, päästetööde rahastamiseks, katastroofiohvritele ajutise elamispinna pakkumiseks ning katastroofist laastatud piirkondade ja külade puhastamiseks. Kuna EUSFi toetussummasid võidakse maksta alles mitu kuud pärast katastroofi toimumist, saab neid kasutada tagasiulatavalt otsuse vastuvõtmise hetkest alates. Fond ei hüvita kunagi eraomandi kahjusid ega saamata jäänud tulu.

LISATEAVE:

Euroopa Liidu solidaarsusfond

http://ec.europa.eu/regional_policy/funds/solidar/solid_et.htm

http://europa.eu/legislation_summaries/regional_policy/provisions_and_instruments/g24217_en.htm

Struktuurifondide 2000–2006 perioodi toetuste lõpetamine

Perioodiga 2000–2006 seotud toetuste lõpetamisdokumentide esitamise tähtaeg on 15 kuud pärast abi lõppkuupäeva.

Liikmesriigid peaksid olema kõik vajalikud dokumendid selleks kuupäevaks komisjonile esitanud.

LISATEAVE

http://ec.europa.eu/regional_policy/funds/2006/closure/index_en.htm

Igas Panorama numbris jälgitakse kahe projekti edenemist neid juhtivate inimeste vaatevinklist. Vaatleme ERDFi rahastatud projektide edukaid ja vähem edukaid külgi, uurime nende probleeme ja jagame lahendusi.

PROJEKT

1

POPAKADEMIES TOIMUVAST

Mannheim ei ole koduks üksnes 2000 m² laiuvale Musikparkile, vaid ka Saksamaa ainsale ülikoolile, mis pakub kaasaegse muusika kursust – see on Popmuusika ja Muusikatööstuse Ülikool (*University of Popular Music and Music Business*) ehk Popakademie. Selles Panorama numbris külastame Popakademie'd, mis on meie tavalise sihtkoha Musikparki sõsarprojekt.

Selle aasta saavutused vastavad kõigi ootustele

Popakademie's hakkavad eelmise aasta plaanid vilja kandma, kui popmuusika ja muusikatööstuse erialal avatakse uus magistrikraadi õppekava. Algsele hoonele on lisatud kaks uut korrust uute loengusaalide, prooviruumide ja salvestusstudioditega. Personal ja üliõpilased on innukalt õppetööks häälestunud ja nüüd on ka uusi võimalusi töötada teistest riikidest pärit muusikutega.

Akadeemia rahvusvahelise maine kujundamine

Eelmisel aastal alustatud rahvusvaheline suvelaager on tõeline tippsündmus. Augusti alguses tulevad 80 üliõpilast nädalaks ajaks kokku, et luua oma annete ja kultuuride ühendusest rikkalik muusikastiilide kokteil. Paljud neist on Euroopa teistest muusikaõppeasutustest, kuid on ka kaugemalt tulijaid, sealhulgas USAst ja Hiinast.

See aitab hästi täiendada akadeemia rahvusvaheliste kontaktide võrgustikku, mis on juba hakanud arenema. Dublini muusikutega loodi uus ansambel ja kõik on vaimustuses võimalusest veelgi enam ette võtta.

Sellised võimalused võivad tõsta akadeemia täiesti uuele tasandile, kuid direktor Udo Dahmen on selles asjas veidi ettevaatlikum. „Enam tipptasemel koordineerimist Brüsselist võiks aidata ka muudel Euroopa ja rahvusvahelistel sündmustel õitsele puhkeda,“ ütles ta. Jaanuaris toimunud üleeuroopaline kokkutulek Euroopa Ansamblite ja Äri laagri (European Band & Business Camp) kujul pakkus muusika valdkonnas tegutsejatele väärtusliku võimaluse kohtuda ja luua uusi kontakte, kuid selliseid sündmuseid toimub äärmiselt harva.

Isiklikud kontaktid on ELi rahastatavate projektide juhtimise võtmeks

ERDFi kaudu ja muu Euroopa Liidu poolne rahastamine on hästi paika pandud ning tagab projektile elementaarse kindlustunde, kuid veel palju rohkem saaks ära teha. Udo Dahmenil on varuks ohtralt ideid, aga erinevatele rahastamisallikatele juurdepääsuks vajalikest taotlusmenetlustest on raske aru saada, kui just ei tööta käsikäes ametnikega, kes suudaksid sind läbi taotlemisprotseduuride rägastiku juhatada.

Kui Leonardo programmi raames „MuZone Europe“ võrgustiku rahastamine 2007. aastal lõppes, siis ei käsitlenud akadeemiaga seotud projektide taotlusi enam Bonni elukestva õppe riiklik esindus (Bundesinstitut für Berufsbildung). Seega kaotati isiklikud kontaktid ja nüüd peavad projektijuhid suhtlema otse elukestva õppe täitevametiga (*Executive Agency for Lifelong Learning*) Brüsselis.

Akadeemial on Saksamaal tugev toetus piirkondlikul ja kohalikul tasandil, seetõttu võib olla päris heidutav, kui päris kõiki projekte vastu ei võeta. Taotluste esitamise vaevarikad pingutused tipnevad sageli siiski projektide tagasilükkamisega, sest need ei vasta ELi programmide täpsetele nõuetele.

Argisemal tasandil on aga igapäevane töö ELi nõuete järgimiseks korralikult sisse seatud ja kulgeb ladusalt.

Fakte ja arvandmeid

ERDFi panus: 2,6 miljonit €

Riiklik kaasrahastamine: 776 000 €

LISATEAVE:

<http://www.popakademie.de/>

PROJEKT
2

SWANSEA ÜLIKOOLI NANOTERVISEKESKUSES (CENTRE FOR NANOHEALTH, CNH) TOIMUVAST

Akadeemilise maailma, erasektori ja riikliku tervishoiusüsteemi puutepunktina töötab CNH selle nimel, et rakendada nanotehnoloogiat haiguste diagnoosimisel ja sobivate ravimeetodite leidmisel.

Keskuse arendamiseks edasi rühkides

Sedamööda kui Swansea koguneb aina enam varustust ja personali, kogub hoogu ka NanoHealthi keskuse tegevus. Oodates hetkel keskuse tarbeks Swansea Ülikoolis ehitatava hoone valmimist, mis peaks toimuma 2011. aasta lõpuks, jätkab meeskond tööd, vandumata alla üle kogu ülikooli hajutatud ajutiste ruumide probleemile.

Oma viieaastase tegevuskava teisel aastal peab CNH täpselt kinni oma ärieesmärkidest ja kavandatud projektidest. Pärast seadmetega varustatuse parandamist tegeleb CNH personal kliendibaasi arendamisega, võttes selleks ühendust arvukate ettevõtete ja uurimiskeskustega. Mitmed biomeditsiinikeskused teevad nüüd CNHga koostööd, et arendada ja katsetada uusi tooteid ja menetlusi. Osad kohalikud ettevõtted on Swansea'sse ümber asunud, et kasutada CNH pakutavaid teenuseid. Ka kliendid on hakanud Walesi rahvusvahelise kaubandusagentuuri (International Business Wales) kaudu keskuse poole pöörduma.

ELi rahastamisprotsess toimivaks

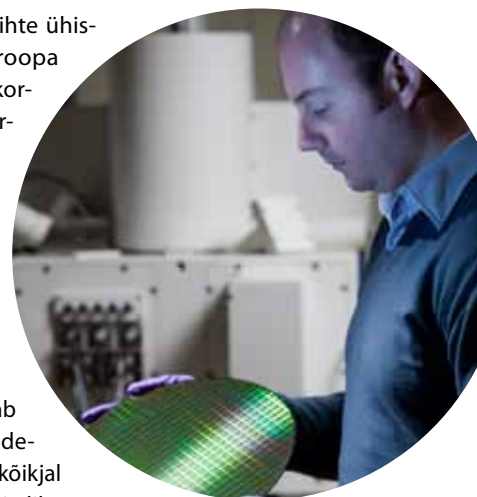
ERDFi poolne rahastamine oli keskuse tasuvuse seisukohalt määrav ja keskuse direktor Tim Claypole tunnistab kohe, et selle edasine kulutasuvus ja maine peegeldab ka ELi osalust. Seetõttu on kehva esmamuljet Euroopa bürokraatiast targem vaadata kui vältimatuid kasvuraskusi suurema eesmärgi nimel. Igapäevane majandusandmete kogumine klientidelt võib tunduda tüütu ja aeganõudev, olles tõsiseks koormaks teadusmeeskonnale, kes tahaksid hoogsalt uute avastustega edasi tegeleda.

Kliendid peavad ametlikult CNH projektina registreerimiseks andma mitmesuguseid andmeid, sealhulgas käibe, töötajate arvu ja, mis põhiline, neile antavate riiklike toetuste kohta. Neid andmeid ei saa praktiliselt kunagi kätte ühelt isikult, ettevõtted erinevad oluliselt ka andmekogumise meetodika ja selle eest vastutavate isikute osas. Lisaks on vasturääkivusi kogutavate andmete iseloomus – näiteks, kui on kindlaks tehtud, et klient järgib võrdsete võimaluste poliitikat, siis kuidas saab nõuda andmeid töötajate soo ja vanuse kohta!

Uued sihid ELi võrgustike kaudu

Kaugemale ette vaadates on siiski edasised majanduslikud andmed uute projektide, käibe ja kulutasuvuse kohta keskusele kasulik reklaam, mis toetab selle konkurentsivõimet klientide võitmisel. Lisaks aitavad kvartaalsed projektikoosolekud Walesi Euroopa Liidu Finantseerimisasutuses (Wales European Funding Office), mis kogub andmeid Euroopa Komisjonile edastamiseks, hoida aruandluse korras ja tagada rahaliste vahendite plaanipärase laekumise. „Kui aruandluse struktuur on paika pandud, siis ei ole see enam kaelamurdev töö ja alati on julge tunne, kui tead, et WEFO on projektide ja menetlustega rahul,“ ütles Claypole.

ELi rahastamine avab uusi sihte ühisteks uurimistöödeks ka Euroopa raamprogrammi piires. ELi korraldatud konverentsid ja võrgustik CORDIS aitavad oma kolleege tundma õppida ning teada saada, kus ja millistes asutustes nad tegutsesid. Tööd ei tulda kunagi kandikul pakkuma, aga tänane tõsine töö teiste liikmesriikide teadlastega suhtlemise kaudu on võti, mis tagab edaspidiseid projekte ning pideva otsekontakti kolleegidega kõikjal Euroopas. Claypole on optimistlik nende tulevikulootuste suhtes Euroopas: „Kuna varustus ja erialased teadmised on olemas, siis asume aktiivselt otsima potentsiaalseid teaduspartnereid teistes riikides.“

Fakte ja arvandeid

NanoHealthi keskusesse investeeritakse lähenemiseesmärgi alusel veidi üle 21 miljoni euro. Rahastamine algas 2009. aastal ja kestab viis aastat.

LISATEAVE:

<http://www.swan.ac.uk/nanohealth/>

ÜHISED IDEED, ÜHISED TULEMUSED

RegioStarsi võitjad avaldatud

RegioStarsi 2010. aasta auhinnad Euroopa kõige innovaatilistest piirkondlike projektide eest on välja kuulutatud: kuus võidukat projekti pärinevad Belgiast, Rootsist, Leedust (kaks auhinda), Saksamaalt ja Prantsusmaalt. Auhinnasaajad kuulutati välja Euroopa Komisjoni regionaalpoliitika voliniku Johannes Hahni juuresolekul 20. mail 2010 Brüsselis korraldatud autasustamiseremoonial.

Sellel aastal jagati välja kuus auhinda: kaks CityStar auhinda, kolm auhinda info- ja sidetehnoloogia alal ning üks info ja kommunikatsiooni alal. Auhinna väärilisteks projektideks olid endise Genki kaevanduse muutmine äriuenduste keskuseks Belgias, mikrorahastamise instituut naissoost sisseandajatele Rootsis, Leedu arvutioskuste parandamise projekt, uus ambulatoorsete patsientide kaugseireseade Brandenburgis Saksamaal, kiire lairibavõrgu leviala laiendamine Auvergne'is Prantsusmaal ja ELi struktuuriabi ametlik veebisait Leedus.

Võitjatele anti üle kristallist tähekujusid auhinnad koos projekti videoga. Teavet kõigi 24 finalist, vastuvõtukriteeriumite ja žüri liikmete kohta leidub aadressil:

http://ec.europa.eu/regional_policy/cooperation/interregional/ecochange/regiostars_en.cfm.

2011. aasta auhinnakategooriad kuulutati välja jaanuaris 2010, avalduste vastuvõtmine lõpeb 16. juulil 2010.

LISATEAVE:

Videod: http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/video/regiostars2010/genk_fr.wmv

Kiire lairibavõrk Auvergne'is, Prantsusmaal

C-Mine'i keskus Genkis, Belgias

Patsientide ambulatoorse monitooringu uus ärimudel Brandenburgis, Saksamaal

Põhilised arvutioskused Leedu e-kodanikule

Mikrofinantsasutus Kesk-Rootsi idaosas

URBACTI IGA-AASTANE KONVERENTS 30. NOVEMBRIST 1. DETSEMBRINI 2010 LIÈGE'IS (BELGIAS)

Iga-aastasele konverentsile kogunevad 300 URBACTis osaleva linna põhitegijad ja partnerid: valitud esindajad, spetsialistid, kodanikuühiskonna liikmed, eksperdid, liikmesriikide ja ELi komisjoni esindajad ning kõik, kes vajavad interaktiivseid ja asjakohaseid mõttevahetusi linnade ees seisvate eluliste probleemide alal.

Sellel aastal esitletakse ja arutletakse URBACTil uuringu „Linnade reaktsioon kriisile tulemuste üle.“

**8th European Week of Regions and Cities
Brussels**
4 - 7 October 2010

Euroopa 2020: kõigi piirkondade konkurentsivõime, koostöö ja ühtekuuluvus

Aastast 2003 igal aastal korraldatud, järjekorras 8. Euroopa regioonide ja linnade nädal „Open Days“ toimub seekord 4.–7. oktoobrini 2010. Euroopa Komisjoni regionaalpoliitika peadirektoraadi (DG REGIO) ja Regioonide Komitee (CoR) koostöös Brüsselis korraldataval võtmesündmusel toimub üle 100 konverentsi ja seminari.

„Open Days“ ei piirdu siiski ainult Brüsseliga, vaid selle partnerid korraldavad veel 260 kohaliku üritust üle kogu Euroopa. Kokku on oodata üle 6000 osaleja, sealhulgas kohalike, piirkondlike ja riiklike ametiasutuste esindajaid ning ELi ametnikke, teadlasi ja meedia esindajaid.

Konkurentsivõime, koostöö ja ühtekuuluvus

Kooskõlas ELi uue strateegiaga „Euroopa 2020. aastal“ ja aruteludega ELi ühtekuuluvuspoliitika teemal pärast 2013. aastat, keskendub seekordne „Open Days“ kolmele põhiteemale: konkurentsivõime, koostöö ja ühtekuuluvus.

- Konkurentsivõime teemalistel seminaridel tõstetakse esile innovatsiooni, arendustegevuse ja rohelise majanduskasvu piirkondlikku mõõdet.
- Koostööalastel koosolekutel keskendutakse territoriaalsele ja piiriülesele koostööle, Euroopa Territoriaalse Koostöö Rühmitisele (European Grouping on Territorial Co-operation, EGTC) ja makroregioonide potentsiaalile piirkondliku koostöö edasise vahendina.

Koosolekutel keskendutakse järgmistele teemadele:

- noorte, võõrtöölise ja eakate seisund linnades praegu ja edaspidi ning säästva ja integreeritud linnapoliitika lisaväärtus nende probleemide lahendamisel;
- väikeste ja keskmise suurusega linnade ning suurlinnade edu võtmed;
- jätkusuutlikkus, energiatõhusus ja finantsvalikud;
- URBACTi vahehindamine, kuidas parandada rahvusvahelise teabevahetuse mõju kohalikul tasandil?

Alates septembrist saate registreeruda aadressil www.urbact.eu

LISATEAVE:

URBACTi kommunikatsiooniosakond – 00 33 (0)1 4917 4581

- Viimasena käsitletakse ühtekuuluvuse teema alla kogutud üritustel põhjalikumalt territoriaalse ja sotsiaalse ühtekuuluvuse mõisteid. Kaalutakse ka võimalusi, kuidas erinevaid poliitikavaldkondi kohalikul tasemel paremini integreerida.

Võrgundusvõimalused

Lisaks seminaridele ja koosolekutele pakub „Open Days“ rohkelt võimalusi ka mitteametlikuks mõttevahetuseks. Näiteks regioonide komitee korraldatav „Kohtumispaik“ on platvorm mitteametlikeks kohtumisteks ja võrgustike loomiseks. Ürituse raames korraldatakse ka mitmeid näitusi, kus partnerid saavad esitleda oma projekte, tutvustada parimaid tavasid ning avaliku ja erasektori partnerlust piirkondliku rohelise majanduse, säästvate roheliste lahenduste ja territoriaalse koostöö teemadel.

Tuues kokku tiptasemel teadlasi ja õpetlasi, lisab „Open Days University“ teadusliku vaatenurga regionaalarengu ja ELi ühtekuuluvuspoliitika teemadel ning innustab veelgi mõttevahetust jätkama. Lõpuks mainitagu, et nagu tavaliselt avatakse taas Euroopa Komisjoni peahoone peasissepääsu juures „Open Days“ lava, kus piirkonnad saavad esitleda oma parimaid tavasid loomingulisemas vormis muusika, tantsu ja teatrietenduste kaudu.

Regionaalpoliitika valgusvihus

Esimest korda aastal 2003 korraldatud Euroopa regioonide ja linnade nädal „Open Days“ on kiiresti saanud regionaalpoliitika iga-aastaseks suursündmuseks, kuhu koguneb iga kord aina enam osalejaid. Ainuüksi sellel aastal on partneriteks registreerunud juba 245 piirkonda ja linna 34 riigist, mis on enneolematult suur arv. Ürituse tohutut edu tunnustati hiljuti ka üleeuroopalise konverentsiala asjatundjatele korraldatud konverentsi Brüsseli Kohtumiste Nädala (Brussels Meetings Week) auhinnatseremoonial Brüsselis.

Kiites üritust innovaatsilisuse ning Brüsselile seeläbi võidetud riikliku ja rahvusvahelise prestiiži eest, nimetati „Open Days 2009“ 2009. aasta parima ürituse aunimetuse vääriliseks ühenduste ja asutuste kohtumiste kategoorias. See innustab omakorda hoolitsema, et ka selle aasta „Open Days“ oleks äärmiselt edukas.

Lõplik programm ja veebipõhine registreerimisvorm on juurdepääsetav „Open Days“ veebisaidil aadressil:

http://ec.europa.eu/regional_policy/conferences/od2010/index.cfm?nmenu=1&sub=100

KUUPÄEVAD	SÜNDMUS	KOHT
23.–24. september (orienteeruvalt)	Romide kaasamine: andmekogumisest ja hindamisest tõenduspõhise poliitika http://ec.europa.eu/regional_policy/	Brüssel (BE)
23.–24. september	11. Balti Majandusfoorum „ELi Läänemere strateegia piirkonna konkurentsivõime suurendamiseks“ http://www.conferences.lv/	Riia (LV)
4.–7. oktoober	„Open Days“ – 8. Euroopa regioonide ja linnade nädal „2020. aasta eesmärk: kõigi piirkondade konkurentsivõime, koostöö ja ühtekuuluvus“ http://www.opendays.europa.eu/	Brüssel (BE)
13.–14. oktoober	ELi Läänemere strateegia iga-aastane foorum http://www.bssc.com/news.asp?id=8657&pid=79&sid=79	Tallinn (EE)
Oktoober–november	Mikrokrediidid http://ec.europa.eu/regional_policy/funds/2007/jjj/	Brüssel (BE)
18.–19. november	JESSICA ja JEREMIE konverents http://ec.europa.eu/regional_policy/funds/2007/jjj/	Brüssel (BE)
30. november – 1. detsember	Urbacti iga-aastane konverents	Liège (BE)
31. jaanuar 2011 – 1. veebruar 2011 (orienteeruvalt)	5. ühtekuuluvusfoorum	Brüssel (BE)

Lisateavet nende sündmuste kohta leiate Inforegio veebisaidi rubriigist Agenda:
http://ec.europa.eu/regional_policy/conferences/agenda/

Ühes järgmistest Panorama numbritest
kavatseme uurida, kuidas 2008 alanud ülemaailmne
majanduskriis on toonud esile struktuurseid nõrkusi mitmetes
Euroopa riikides ja piirkondades olenemata nende majanduse
ja sotsiaalse arengu tasemest. Selles analüüsitakse erinevaid
reageerimisviise, mida Euroopa ühtekuuluvuspoliitika võimaldab.

Teie panus sellel teemal ja näited projektide kohta on
Panoramale äärmiselt teretulnud.

Kui soovite jagada huvitavaid ettevõtmisi nimetatud teemadel,
esitada küsimusi, väljendada oma arvamust selles või mis tahes muus
regionaalpoliitika küsimuses, siis kirjutage meile aadressil:

regio-panorama@ec.europa.eu

KN-LR-10-034-ET-C

ISSN 1725-8200

© Euroopa Liit, 2010

Reproduktsoon on lubatud juhul, kui väljaandja on sellest teadlik.

■ Väljaannete talitus

Euroopa Komisjon, regionaalpoliitika peadirektoraat
Üksus B1: kommunikatsioon, info ja seosed kolmandate riikidega
Raphaël Goulet
Avenue de Tervueren 41
1040 Brussels, Belgium
E-post: regio-info@ec.europa.eu
Veebileht: http://ec.europa.eu/regional_policy/index_en.htm